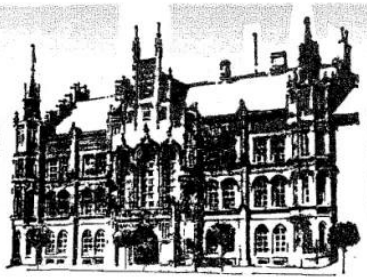
Novobydžovsko

Ročník XV.
30. 6. 1988

Číslo 2

ZPRAVODAJ

Z obsahu druhého čísla: Padli mezi prvními - vzpomínka na rok 1938 ✦ Závod mistrovské práce ✦ Padesátka ředitele MěOS v Brezně ✦ Bydžovská kopaná má narozeniny - II. část ✦ Jablonecké sklárny v experimentu ✦ Klenoty našeho muzea - X. část ✦ Vzpomínka na prof. Nevyjela ✦ O Jednotě trochu jinak ✦ Z výstavní síně MěKS ✦ Osobní kronika ✦ Společenská kronika

VÝSTAVA JAROSLAVA DOLEŽALA

Dne 13. srpna v 11 hodin bude v Městském kulturním středisku zahájena výstava SVĚT A LIDÉ KAMEROU JAROSLAVA DOLEŽALA. Přijměte naše upřímné pozvání a současně si přečtěte, co o novobydžovském rodáku napsal doc. ing. arch. Bohuš Häckl:

Jen málokomu bývá dopřáno, aby sny dětství a tužby mládí mohl proměnit v opravdovou realitu svého celoživotního poslání, aby se jim mohl věnovat trvale a mnohostranně. A navíc, aby v nich výrazně uspěl. Říká se tomu životní štěstí. Avšak doopravdy je to neutuchající zájem, houževnatá práce, vytrvalost hledání a nalézání stále nových podnětů, jakási tvůrčí posedlost. Syntéza toho všeho je v každém velkém díle, i když nebije na poplach. Je i ve fotografickém díle Jaroslava Doležala, z něhož vybraná část tvoří výstavu v Novém Bydžově.

Narodil se 8. 8. 1914 v Novém Bydžově, v městě, které se mu stalo dočasným domovem, lokalitou jeho klukovských her i prvních školních docházek, prostředím, v němž se utvářely jeho počáteční, zatím přesněji nedefinovatelné záliby. V nich však bylo již tehdy možné vystopovat motivaci tvůrčí. Ta dospíváním stále více krystalizovala a projevovala se stále průkazněji, až jej dovedla k pracovnímu i zájmovému zakotvení. V otcově obchodu textilem se setkával s tímto líbivým, barevným a poddajně tvárným materiálem a stal se povoláním aranžér-specialista. Po matce, zabývající se na tehdejší dobu pro ženy neběžným amatérským fotografováním, zdědil lásku k fotografii, jíž zůstal také jako amatér — celoživotně věrný.

Obě tyto jeho tvůrčí činnosti — aranžéra a fotografa — se začaly v jeho pracovní a zájmové aktivitě vzájemně doplňovat a prolínat. Nás však, v souvislosti s výstavou, bude především zajímat ta druhá. Sledujeme-li ji dlouhodobě a zblízka, ukazuje se v ní stálé dozrávání, nabývání technických zkušeností i získávání jistoty při volbě námětů. To vše postupem času stále prokazatelněji.

Jaroslav Doležal se jako fotograf začal uplatňovat velmi záhy, ihned po ukončení vojenské prezenční služby, v roce 1939. Začal spolupracovat s některými obrázkovými časopisy-týdeníky a dodávat jim pravidelně své již zralé práce pro titulní strany i pro reportáže. Avšak na svůj skutečný rozvin schopností i tvůrčích sil musel počkat — tak jako mnozí jiní tvůrčí pracovníci — až do doby po osvobození, po úsvitu nových lepších časů.

Tehdy byl vydán jeho první seriál pohlednic s motivy Prahy, z nichž některé záběry dominovaly jako „obří" zvětšeniny ve vstupních halách pozdějších československých výstav v roce 1949 v New Yorku a v roce 1955 v Cairu.

Velmi významným byl pro něj zvláště rok 1948, neboť tento rok znamenal jeho přijetí do Svazu československých výtvarných umělců, především však do Centrotexu, podniku zahraničního obchodu pro dovoz a vývoz textilního zboží. Byl přijat jako aranžér-specialista pro výstavní a veletržní expozice.

To byl start pro Jaroslava Doležala do tvořivě nejplodnějšího období jeho života. Kombinace obou jeho zájmových tvůrčích oblastí ukázala se přínosnou jak pro podnik, tak i pro něho. A tak při četných zahraničních cestách — za 10 let na 40 výstavách a veletrzích na 4 kontinentech — na nichž byl pověřován aranžérským dotvářením komerčních i státních expozic, využil každé volné chvilky k vzácným, často ojedinělým fotografickým záznamům. Měl pro ně smysl i cit, dovedl vidět pod povrch věcí, dovedl je ztvárnit srozumitelně a prostě. Dovedl zachytit typickou, často exotickou tvářnost země i lidí v ní žijících. Takových, jací skutečně jsou, se znaky jejich člověčenství, zapsané často do jejich tváří hlubokými vráskami. Objektivem kamery dovedl podchytit pomíjivou atmosféru okamžiku. Prostorové vidění dovedl přenést do poutavé plošné kompozice, vytvořit dílo popisné, dokumentující i emotivní. Uznání se mu dostalo zejména v roce 1958, kdy působil na první poválečné světové výstavě EXPO 58 v Bruselu a po zahájení jako oficiální fotograf v československé expozici po celou dobu trvání výstavy.

Ostatně to vše je zřejmé z vystavených prací. Z autorova cyklu Svět a lidé, kterým se poprvé představí i ve svém rodném Novém Bydžově.

Z JEDNÁNÍ RADY MĚST NV

3. rada dne 15. února 1988

schválila

a) předloženou zprávu POZ akce Březen - měsíc PO

b) předložený plán práce Technických služeb na rok 1988

c) zařazení neinvestičních akcí „Z" pro rok 1988

vyhlásila

a) soutěž Za město krásnější pro rok 1988

souhlasí

a) s předvedením kojenecké poradny v Lužci n. C. do kojenecké poradny v Novém Bydžově od 1. 3. 1988

4. rada dne 10. března 1988

schválila

a) kontrolní zprávu o rozvoji a vzdělanosti občanů a výchově mládeže a uložila tajemníkovi MěstNV zabezpečení projektových kapacit u OSP na opravy školních zařízení ve městě

b) vyhodnocení plnění plánu a rozpočtu za rok 1987 a návrh rozpočtu na rok 1988

5. rada dne 31. března 1988

schválila

a) návrh neinvestičních akcí „Z" pro rok 1988, které budou kryty z vlastních prostředků MěstNV

b) komplexní rozbor hospodaření Drobné provozovny za rok 1987

c) rozbor hospodaření TS za rok 1987 a uložila zavedení třetí svozové linky do 30. 5. 1988

d) zavedení ZEUMS u TH pracovníků Technických služeb od 1. 3. 1988

e) zprávu o plnění socialistického závazku města za rok 1987

udělila

a) zlatou medaili Josefu Divíškovi za zásluhy o rozvoj města při příležitosti 30 let ve funkci předsedy ZO ČRS v Novém Bydžově

6. rada dne 21. dubna 1988

schválila

a) opatření k zabezpečení úkolů rozpočtu a finančního plánu na rok 1988

b) zprávu o plnění opatření rady MěstNV vůči SD Jednota Nový Bydžov

c) odprodej RD čp. 601 v Novém Bydžově manželům Pastorkovým

udělila

a) čestné uznání Závodům Antonína Zápotockého v Novém Bydžově za pomoc při plnění VP NF v roce 1987

ABY MOHL VZTYČIT ČISTÝ ŠTÍT,
POŠPINIL NAPŘED SVÉ NEPŘÁTELE.
ČASY SE MĚNÍ, BLBOST PŘEŽÍVÁ.

Pěkný dar městu od pracujících ERAMU

PŘÁNÍ VB

Letošní zima byla pro naše motoristy obzvlášť příznivá, přesto došlo v rámci OO-VB Nový Bydžov během I. čtvrtletí 1988 celkem k 44 dopravním nehodám s hmotnou škodou 300 000,— Kčs. Ve stejném období v roce 1987 bylo o 9 dopravních nehod méně. V letošních dopravních nehodách hrál svoji roli ve dvou případech alkohol, dále rychlost jízdy, nedání přednosti a nedodržení bezpečné vzdálenosti. Stoupl počet nehod s lesní zvěří.

Nyní jsme na prahu letní rekreační sezóny, kdy dojde k velkému zvýšení počtu motorových vozidel na našich silnicích. Mezi řidiči se najdou i tzv. sváteční jezdci, kteří každoročně způsobí nemalý počet dopravních nehod. Příslušníci VB žádají všechny řidiče, aby byli na svých cestách k sobě ohleduplní, řádně dodržovali všechna ustanovení vyhlášky FMV č. 100/75 Sb. a řídili se heslem „spěchej pomalu". Je naše přání, abychom k dopravním nehodám se špatným koncem vyjížděli co nejméně a všichni jste se vrátili z cest zdrávi bez nepříjemných následků.

Dále bychom chtěli upozornit řidiče na dodržování dopravních značek Zákaz vjezdu všech vozidel u písáků Kosičky, Písek a Pamětník. Neukázněné řidiče budeme pokutovat. Taktéž je zakázáno vjíždět s vozidly do lesních prostorů, i když tam není umístěna dopravní značka. Toto upravuje zákon Lesního a vodního hospodářství a dodržování tohoto zákona kontroluje myslivecká stráž, pracovníci polesí a Lesní správy, dále přísl. VB. Chraňte naše lesy i pro příští pokolení a nedělejte v nich odpadkové smetiště. Příjemnou dovolenou a šťastný návrat přejí příslušníci VB.

»BYDŽOVSKÁ ZDRAVICE«

Dovolte, bych svými slovy
pozdravil teď Bydžov Nový . . .
Mám jen jedno velké přání:
Ať pro děti stravování
postavíte, moji milí,
aby ke „LVU" nechodily . . .
A ať nejsou stále, pane,
též ulice rozkopané . . .
Na závěr, ať nejsem dlužný,
odstraňte smrad
z „Koželužny" . . .
V Nový Bydžov vždycky rád
zajedu se podívat . . .
(Samozřejmě novým „hitem" -
škodovácký
„FAVORITEM" . . .)
Vždy vesele, Bydžováci,
v odpočinku a i v práci . . .
S humorem si dejte „svatbu" -
vrhněte se - na přestavbu!

Alois Matoušek,
textař, konferenciér a imitátor

(Napsáno v Novém Bydžově v MKS, pro estrádní program 14. 4. 1988)

Zpravodaj chválí

Učně SOU v Revoluční ulici v Novém Bydžově LUBOŠE STUDNIČKU a ROMANA KAREŠE chválí i obyvatelky domu pečovatelské služby. Chlapci vzorně upravili zahrádku, která přináší radost a potěšení všem obyvatelkám domu. Poděkování přišlo předsedovi MěstNV a naše redakce se k němu upřímně připojuje.

PADLI MEZI PRVNÍMI
V BOJI PROTI FAŠISMU - ZA CELISTVOST REPUBLIKY

Slova Petra Pecha tlumočená v Praze na předsednictvu vlády o tom, že lid je rozhodnut bránit republiku svými životy a krví, se brzy naplnila skutky. Z našeho regionu, z bývalého novobydžovského okresu, zahynuli Bohumil Čapek, Stanislav Kareš a Josef Novotný.

Jména prvých dvou jsou úzce spjata s Gossengrünem (dnešní Krajkovou) na Sokolovsku, kde 15. září 1938 došlo k ozbrojenému střetnutí mezi heinleinovskými ordnery a představiteli státní moci, kterou zde reprezentovali velitel četnické stanice Petr Hladík, strážmistr Šaroch a strážmistr Šrejl. První z nich byl těžce raněný nepřátelskou střelou převezen do falknovské nemocnice, druzí dva byli ordnery zajati, zbiti a uvězněni v radničním sklepě.

Do neklidné obce byl vyslán četnický pohotovostní oddíl. I ten byl však napaden ordnery. Zraněni byli Václav Ráž, Antonín Pokora a Otakar Stehlík. První z nich svému zranění podlehl.

Krajkovou pak obsadila 1. rota vojenského cyklistického praporu ze Slaného, kterou ze tří čtvrtin tvořili sudetští Němci. Příslušníky roty byli i Bohumil Čapek a Stanislav Kareš. Velel jí štábní kapitán Stůj. Asi o desáté hodině večer došlo před budovou městského úřadu k další tragédii. Při střídání stráží jeden ze sudetských Němců zastřelil desátníka Krbce a četaře Stanislava Kareše. Rozpoutala se prudká přestřelka, která ustala až před třetí hodinou dne 16. září 1938. Při ní byli zabiti vojíni Bohumil Čapek, svobodník Čmedla a vojín v záloze Netík. Původce neštěstí, německý vojín Franz Ludwig, se nakonec sám posledním nábojem zastřelil. Cyklistická rota pak byla odvelena. — Tolik ve stručnosti k událostem v Krajkové, při nichž zahynuli již zmínění Bohumil Čapek a Stanislav Kareš, oba z Novobydžovska, z dnešního okresu Hradec Králové.

Bohumil Čapek se narodil 31. října 1914 ve Staré Skřeněři, kde jeho rodiče pracovali jako zemědělci. Školu navštěvoval ve Starém Bydžově. Po jejím ukončení pomáhal rodičům v jejich nelehké práci na poli. Volné chvíle věnoval hře na křídlovku, což mu po nástupu vojenské služby umožnilo stát se praporním trubačem. Proto i reliéf trubky (vedle kola) zdobí jeho náhrobek ve Starém Bydžově. (Mylně je na něm uvedeno místo úmrtí Falknov.)

Ve svých pamětech zaznamenal vzpomínku na Bohumila Čapka i pozdější generálmajor MUDr. Jiří Smrčka: „Dostal jsem v noci 15. září rozkaz odjet do Gossengrünu, kam jela naše sanitka doprovázená tankem. Kolem půlnoci jsme se ocitli v městečku... Prožil jsem otřesný zážitek. Na poště leželi mrtví mládenci. Prvního jsem spatřil Bohumila Čapka, praporního trubače. Dobře jsem ho znal, ještě během přesunu ze Slaného do Falknova nás jeho trubka povzbuzovala. Ležel bez hnutí na zemi. Viděl jsem na první pohled, že je vše marné, ale přece jsem se k němu sklonil. Nic. Byl mrtev... Ačkoliv příčina smrti byla jasná, dostali jsme rozkaz z ministerstva mrtvé pitvat. Když jsme svlékali trubače Čapka, našli jsme v jeho blůze dopis od matky; musel jej dostat těsně před tím, než odjel s námi ze Slaného. Víte, co může psát máma klukovi, když ví, že půjde třeba zítra, pozítří, za týden do války? Bojí se o něj, sama by ho bránila — a nakonec? Typické krédo matky Karla Čapka — Jdi! Buď statečný, psala tenkrát obyčejná česká máma svému synu Bohumilu Čapkovi, který padl v Gossengrünu."

Na jeho hrobě ve Starém Bydžově je následující text:
Bohumil Čapek
*31/X 1914
padl 15/9 1938
ve Falknově
Vlast volala
život obětovals

Stanislav Kareš se narodil 28. října 1914 v Ohnišťanech, kde vyrůstal v rodině středního zemědělce. Do obecné školy chodil v Ohnišťanech, do měšťanské v Chomuticích. Po ukončení školy nastoupil u Stanislava Mrákoty v Smidarech do učebního poměru strojní zámečník, kde se také vyučil. Asi dva roky pracoval v Praze u Pávů, odkud přešel k firmě Kolben - Daněk.

Základní vojenskou službu nastoupil v roce 1936. V roce 1938 byl v hodnosti četaře zařazen k vojenskému útvaru ve Slaném, odkud odejel do Falknova — dnešního Sokolova a posléze na pomoc svým druhům do Gossengrünu - Krajkové. Za jakých okolností padl, bylo již vylíčeno. Zásah dostal do prsou a na místě vykrvácel. Vojín Lorenz a svobodník Čmedla se jej snažili s nasazením vlastních životů zachránit, ale byl již mrtvý. Při této obětavé snaze svobodník Čmedla padl a vojín Lorenz utrpěl zranění.

Na Stanislava Kareše se dochovala i vzpomínka svobodníka prvního cyklistického praporu Václava Vokšála: „... Jak bych je neznal, vždyť jsem byl téměř dva roky s nimi. Znal jsem i kamarády, co padli. Kareš, takový malý pořízek, to byl typ vojáka. Vyžadoval tvrdě pořádek, ale po službě jsme ho znali jako dobrého kamaráda..."

Podobně jako Bohumil Čapek byl i Stanislav Kareš k poslednímu odpočinku převezen do své rodné obce.

Josef Novotný se narodil v roce 1912 v Sekeřicích (dnes okres Jičín), kde také navštěvoval základní školu. Vyučen nebyl, pracoval společně se svými rodiči v zemědělství.

Krátce před mobilizací byl povolán na vojenské cvičení, které mu bylo pro napjaté poměry prodlouženo. Dne 17. září 1938 se se skupinou dalších vojáků přepravoval na nákladním autě z Terezína do Litoměřic. Při podjíždění tratě mu byla nárazem o viadukt rozbita hlava. Za několik hodin po tragickém neštěstí skonal.

Pohřeb měl 21. září 1938 ze svého rodného domu s veškerými vojenskými poctami. Zúčastnila se jej i vojenská jednotka, kapela, četnictvo, hasiči, mládenci s družičkami a mnoho občanů z celého širokého okolí. Pochován je na hřbitově ve Žlunicích.

Všichni tři, Bohumil Čapek, Stanislav Kareš a Josef Novotný, jejichž osudy byly ve stručnosti vylíčeny, pocházeli z bývalého novobydžovského okresu. Padli mezi prvními v boji za celistvost republiky, v zápase proti rozpínajícímu se fašismu. Jejich památka nemůže být proto nikdy zapomenuta.

Použitá literatura:
V. Němec: Památná místa sokolovského okresu, Sokolov 1979, str. 10—12.
O. Holub: Rovnice řešená zradou, Praha 1979, str. 83—96.
Informace Václava Němce, předsedy HDK OV ČSPB v Sokolově z 22. října 1981.
Autorův záznam besedy s Annou Fišerovou ze Starého Bydžova čp. 108 z 6. října 1981.
Informace obvodního oddělení VB z Nového Bydžova (Miroslava Sauera) z 16. října 1981 o Stanislavu Karešovi.

ZÁVOD MISTROVSKÉ PRÁCE

V roce 1987 dosáhl cukrovar v Novém Bydžově opět velmi dobrých výsledků.

I když úroda cukrové řepy byla nižší než předpokládal plán překročil náš závod plán zpracování cukrovky a vyrobil 9.476 tun kvalitního surového cukru.

Náš závod navázal na úspěchy z předešlých let, byl opět nejlepší v dosažených výsledcích ze všech Východočeských cukrovarů a byla mu znovu slavnostně předána putovní standarta.

V plnění kapacitní normy ve zpracování cukrovky a ve výtěžnosti cukru se cukrovar v Novém Bydžově umístil na osmém místě v rámci celé ČSR, tj. v konkurenci 54 cukrovarů a zopakoval tak významný úspěch z kampaně roku 1986.

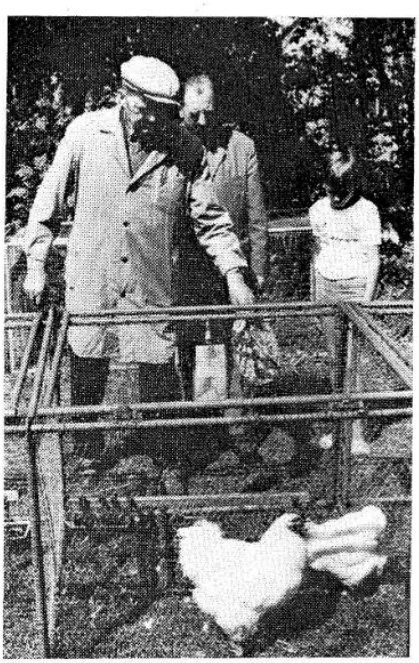
Náš závod se v loňském roce přihlásil do soutěže o titul „ZÁVOD MISTROVSKÉ PRÁCE". Splnil všechna předepsaná kritéria a jako jediný a současně první v historii Východočeských cukrovarů tento titul získal.

Na těchto úspěších mají zásluhu všichni zaměstnanci, kteří v předkampaňovém období připravili vzorně závod na kampaň a v průběhu řepné kampaně, za pomoci kampaňových pracovníků, řádně a zodpovědně plnili své úkoly na svých úsecích.

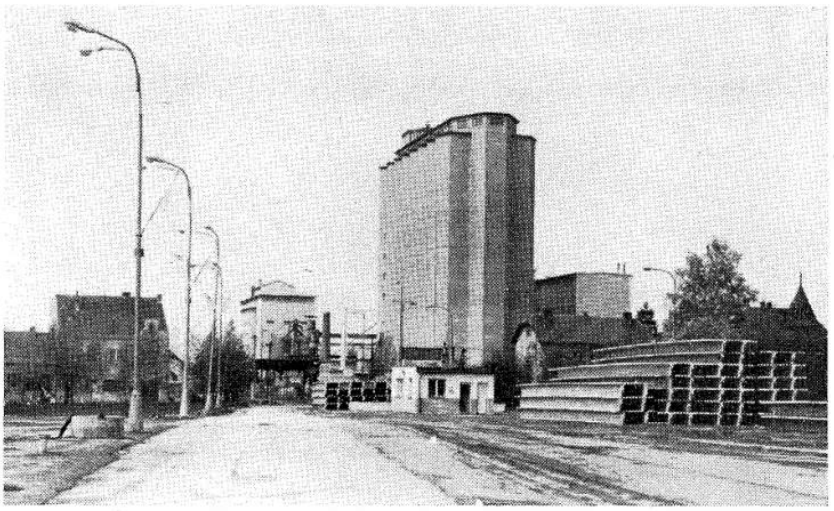
Hybnou silou úspěšných výsledků byla celozávodová socialistická soutěž, v jejímž čele stáli členové 3 kolektivů BSP a 1 kolektiv soutěžící o „Rudý karafiát".

Všichni pracovníci našeho závodu učiní vše pro to, aby dosáhli velmi dobrých výsledků i v letošní řepné kampani.

Miloš Hladík

S výsledky dobré práce chovatelů v Novém Bydžově se seznámíte na srpnové výstavě!

Úspěchy chovatelů

Základní organizace Českého svazu chovatelů v Novém Bydžově slaví letos šedesátiny. Vznikla v roce 1928, to se konaly v Novém Bydžově velké výstavy, jak o tom informovaly Hlasy od Cidliny.

Čestní členové František Kynčl a Václav Ludvík vstoupili do této organizace před čtyřicetiosmi lety a dnes vzpomínají na četné výstavy a akce, které organizace pořádala. Vzpomínají i na družbu se slovenskou organizací v Trebišově.

Na výroční schůzi hodnotili chovatelé činnost za uplynulý rok. Dosažené výsledky jsou dobré, vyprodukovali například 3064 kg králičího masa, 643 kg ovčího masa, 296 kg ovčí vlny atd. Každý rok pořádají výstavu, mají dva rozmnožovací chovy drůbeže, účastní se řady soutěží. Osmdesát členů základní organizace si vede velmi dobře. Při plnění volebního programu NF pomohli 242 hodinami brigádnické práce, odevzdali 1600 kg sena. Organizace má i odborné komise: pro chov králíků, holubů, drůbeže, exotů, ovcí a koz. Řadu členů zdobí vyznamenání Za zásluhy o chovatelství I. až III. stupně, čestná uznání z výstav a přehlídek. Jistě si vzpomínáte na náš rozhovor s úspěšnou chovatelkou králíků Dášou Lednovou. Ta také v roce 1987 získala I. místo na okresní výstavě v Třebechovicích.

O letošní bydžovské pouti vás zveme na okresní výstavu do našeho areálu. Počítáme s velkým zastoupením vystavovaných zvířat i s jejich prodejem. Setkáte se zde i se samostatnou expozicí mladých chovatelů králíků, holubů a drůbeže. Těšíme se s vámi na shledání na výstavišti v Revoluční ulici ve dnech 13. a 14. srpna 1988.

(vj)

Jednotné zemědělské družstvo Československo-sovětského přátelství Nový Bydžov hospodaří na 5.228 ha zemědělské půdy a je největším družstvem na okrese Hradec Králové.

V družstvu pracuje 854 trvale činných členů, kteří se snaží zajistit splnění velice náročných úkolů. V roce 1987 docílili v průměru 67,219 Kčs produktivity práce z upravených vlastních výkonů.

K zajištění mechanizovaných prací družstvo vlastní: 41 nákladních aut, 157 kolových traktorů, 21 pásových traktorů, 17 obilních kombajnů, 18 samochodných strojů, 2 autojeřáby, 9 různých nakladačů, mimo ostatní stroje. Ročně vynakládá družstvo okolo 10 miliónů na investiční výstavbu. Má ve zkušebním provozu velkokapacitní teletník, a míchárnu krmiv.

V roce 1988 prodá:
900 tun jatečného skotu,
740 tun jatečných prasat,
15 tun jatečných telat
6 miliónů 900 tisíc litrů mléka.

JZD ČSSP

V družstvu pracuje 21 kolektivů BSP a to jak na úseku rostlinné výroby a mechanizace, tak i na úseku živočišné výroby, což činí 30 % z trvale činných pracovníků družstva.

V družstvu pracují také tři kolektivy komplexně racionalizačních brigád, které řeší úkoly na úseku mechanizace zeleniny, nové metody pěstování semene cukrovky a zúrodnění těžkých půd.

Daruješ-li člověku rybu,
nakrmíš ho na den,
naučíš-li ho lovit,
dáš mu potravu pro celý život

ČÍNSKÉ PŘÍSLOVÍ

BREZNO

DRUŽEBNÍ MĚSTO

Riaditeľ Mestského osvetového strediska v Brezne Arpád KACHNIČ, dňa 7. 6. 1988 oslávil svoje významné životné jubileum — 50 rokov.

Funkciu riaditeľa zastáva od roku 1978 a jeho pričinením sa riadiaca a organizátorská práca na poli kultúrnom v meste za obdobie jeho pôsobenia podstatne zlepšila. Pod jeho vedením vznikal celý rad súborov a krúžkov záujmovej umeleckej činnosti, dnes už známe u nás i v zahraničí. Výborné výsledky sa dosahujú v oblasti mimoškolskej výchovy a vzdelávania. Mestské osvetové stredisko je významným nástrojom štátnych a politických orgánov v meste Brezne pri rozvíjaní účinnej masovopolitickej práce medzi mládežou a pracujúcimi. Na týchto úspechoch v činnosti má veľkú zásluhu.

Od svojej mladosti sa živo zapájal do spoločenského života najmä v zväze mládeže, kde na poli kultúrnom iniciatívne vyvíjal svoju činnosť a viac rokov pracoval v popredných funkciách.

Osobitne treba vyzdvihnúť politickú aktivitu a verejnoprospešnú prácu či už ako funkcionár MsV KSS, MsV NF SSR alebo poslanca MsNV v Brezne a člena kultúrnej komisie MsNV a ONV. K plneniu úloh v týchto orgánoch i ďalších a na pracovisku pristupuje iniciatívne s pocitom zodpovednosti a s vedením, že len statočná a obetavá práca pre našu spoločnosť je najväčšou hodnotou človeka, čoho dôkazom sú i jeho vyznamenania a uznania udelené stranníckymi a štátnymi orgánmi.

Má veľkú zásluhu na dobre sa rozvíjajúcich družobných stykoch medzi mestami Nový Bydžov a Brezno.

Vyslovujeme mu poďakovanie za vykonanú prácu ako aj angažovanosť a zároveň vyjadrujeme presvedčenie, že aj naďalej bude pokračovať v tejto záslužnej činnosti.

Jubilantovi do ďalších rokov želáme veľa zdravia, síl a úspechov v práci, spokojnosti a pohody v osobnom živote.

(St)

PADESÁTKA ŘEDITELE MěOS

Co se psalo v denním tisku o našem městě?

Výstava rukodělné knižní vazby se setkala s úspěchem návštěvníků a neušla pozornosti našeho tisku. V krajském deníku Pochodeň vyšel 4. 3., č. 53 článek Renesance knihařského řemesla, Mladá fronta informovala o výstavě v č. 55, 7. 3. v článku Co patří knize, Rudé právo v č. 69, 23. 3. v rubrice Světem kultury a týdeník Tvorba v č. 10, 9. 3. uvádí výstavu jako vyjímečnou akci.

V Novém Hradecku dne 22. III., č. 12 byla uveřejněna reportáž ze závodu PMV v Novém Bydžově o výrobě kaseinu pod názvem Návštěva na ožehavé téma: kasein. Rozhovor s novým předsedou MěstV KSČ v Novém Bydžově Josefem Novotným přineslo 15. číslo Nového Hradecka (12. 4.). Shrnuje výsledky jednání 151 komunistů na městské konferenci dne 26. března 1988.

„Jak prosté, milý Watsone" to je název článku L. Tesaře v 81. čísle deníku Mladá fronta. Pod názvem se ukrývá povídání o „báječné taktice urychlení, kterou vymysleli v cihelně Nový Bydžov".

S jakými názory přišel na okresní konferenci KSČ předseda ZO KSČ Jednoty Nový Bydžov Josef Kříž jsme se seznámili v článku Nového Hradecka, 19. 4., č. 16. „Nepodceňovat kádrovou práci."

„Rybáři nejsou jenom lovci" to je název článku o místní organizaci rybářů v Novém Bydžově (celé znění přinášíme na jiném místě zpravodaje), která hodnotila výsledky své práce na výroční schůzi. Článek vyšel v Novém Hradecku 17. května v čísle 20.

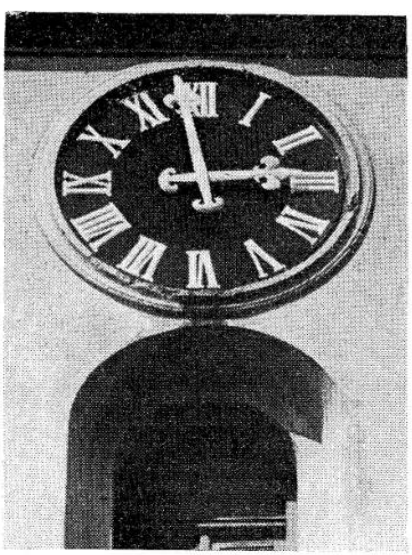
(jm)

Když ti, kdo se milovali, zapomenou na něžnost,
zůstane smrti málo, co by jim vzala.

BYRON

Nejlepší výchovná metoda je, obstarat dítěti dobrou matku.

MORGENSTERN

SOUTĚŽ PRO VÁS!

Na první otázku SOUTĚŽE PRO VÁS jsme dostali řadu správných odpovědí. Znak města je umístěn na budově DM SEŠ v Jungmannově ulici. Knihu posíláme žákyni 5. třídy ZŠ Marcele Roischelové z Nového Bydžova, Ladislavu Vítovi z Prahy 4, Ivetě Hrnčířové z Nového Bydžova, Blance Hladíkové a Petře Kubecové rovněž z Nového Bydžova. Těšíme se na odpovědi na dnešní otázku. Kde jsou umístěny věžní hodiny z této fotografie?

Bydžovská kopaná má narozeniny II.

Kopaná v osvobozené vlasti se znovu hlásí k životu. Sjednocení tělovýchovy a sportu, které je nedílnou součástí celonárodního obrození, nalézá ornou půdu i v Novém Bydžově. První utkání hraje AFK N. Bydžov 5. června 1945 s Viktorií Osek 7—3. A následují další zápasy. Mužstvo je složeno z hráčů: Čížek, E. Blažek, Rýgl, L. Kubišta, M. Němec, Trkal, Beran, L. Rychtera, Mádl, Fr. Kubišta, Bradna, Chalupa, Sigmund, Kubinec, B. Purma, V. Purma, Štefan, L. John, J. Němec, Čáslavský, Linka, Holubec, Antoš, Deyl, Sova, Matouš, Heger. První poválečné mistrovství zakončuje AFK na 5. místě.

Znovu se dostavuje vleklá bolest bydžovské kopané — nejednotnost, která ulamuje hroty slávě bydžovského fotbalu. Do čela klubu je postaven Standa Novotný, který řeší s dalšími pracovníky vznikající potíže. Přicházejí únorové události 1948, které znamenají i rozsáhlý převrat v tělovýchově. Klub mění své jméno nejdříve na Sokol AFK Nový Bydžov. Mezitím novobydžovská Sparta zaniká a převážná část jejích hráčů přechází do trvajícího Sokola Chudonice. Stále více se však projevuje nutnost začlenění do místní sokolské jednoty při národním podniku. Dochází k tomu v polovině roku 1949, kdy kopaná v Novém Bydžově je reprezentována Sokolem ZAZ. Spolupráce s národním podnikem Závody Ant. Zápotockého zlepšila postavení a měla vliv na budoucí směr vývoje kopané v Novém Bydžově. Současně dochází k reorganizaci mistrovských soutěží a ustavení nového hracího systému jaro-podzim. Rok 1949 je úspěšný opět v dorostenecké kopané. Bydžovští se stávají znovu přeborníky kraje a reprízují své předchozí úspěchy.

Pozvolna nabývá konkrétních rysů uvažovaná přestavba sportovního zařízení.

Rok 1951 přináší do bydžovské kopané, jak se později ukázalo, velmi nezdravé rozdělení na DSO Jiskra ZAZ a DSO Slavoj SKP. Celkový stav dává tušit opravdu černý rok. A také výsledkem je skutečnost, že Jiskra ZAZ sestupuje do IB třídy, kde následující sezónu soutěží se svým místním partnerem. Hráčský kádr se mění a rivalita se občas vyhraňuje na ostří nože. Jiskra ZAZ si vydobývá ztracenou pozici v IA třídě, když její největší soupeř, Slavoj SKP končí na 2. místě. Pozornosti si však zasluhuje účast Slavoje v celostátní soutěži organizované po linii ROH. Stává se držitelem poháru ministerstva místního hospodářství.

V roce 1953 pak oddíl kopané Slavoje zaniká a zůstává nadále oddílem hokejovým. A tak na pokraji roku 1953 zůstává v Bydžově opět jeden oddíl, Jiskra ZAZ, nebereme-li v úvahu oddíl Rudé hvězdy Nový Bydžov, který nedosahoval podstatnějších úspěchů. Sjednocení kopané se projevilo stoupající úrovní. V čele oddílu

je bývalý hráč, Franta Kubišta a oddíl se již může pochlubit celkem 5 družstvy. V roce 1954 mizí z názvu iniciály ZAZ a zůstává Jiskra Nový Bydžov. Současně probíhají úpravy stadiónu a tak celou sezónu je třeba hrát na sousedním hřišti ve Skřivanech. Podzimní zápasy jsou zahájeny na nové hrací ploše utkáním se Spartakem Kolín 5—5. V mužstvu hrají: Štefina, L. Kubišta, Rejthárek, Linka, M. Němec, Šteyer, Žejdl, Bous, Mádl, Šebek, Sedlák, Hlaváček, Kvaček, Smeták, Kanás a další. Umístění v mistrovské soutěži na 3. místě znamená při současné reorganizaci soutěží postup do nově zřízené oblastní soutěže (býv. divize) v sezóně 1955.

Ozývá se znovu a silněji tísnivá hospodářská stránka a čelo hospodáře se chmuří stále více. Šest družstev v soutěžích je přece jenom mnoho. Důsledky nedostatečné hospodářské základny se přenášejí na sportovní pole a výsledkem je sestup do IA třídy. Spartak Praha Stalingrad vítězí v Bydžově jen 2—1.

Vlna rozladění nad posledními neúspěchy opadá a život oddílu se opět stabilizuje. Sportovní činnost je třeba již rozdělovat na vlastní zajišťování zápasů a na urychlení probíhající výstavby stadiónu. Dostavuje se očekávaný generační problém a nesnází je víc než dost. V čele oddílu se objevuje Robert Janda. V tříkolové soutěži IA třídy v letech 1957—1958 se umísťuje Jiskra na 7. místě. Od následující sezóny se již opět hraje systém podzim-jaro. Oddíl, tak jako v minulosti, nezapomíná na fotbalové mládí. Je to jediná cesta, která může vést ke zlepšení. Problém dospělých mužstev je správně řešen pozvolným doplňováním dorostenci. Velkou radost dělají žákovská družstva. Proto v roce 1958 oddíl zakládá žákovský Pohár 9. května.

Přechodná hubená léta v bydžovské kopané odrazují mnohé pracovníky a přátele oddílu. Tato léta nepatří v historii k těm okrasným, ale tím větší mají zásluhu ti, kteří nezlomeni neúspěchy, dokázali nakonec vybřednout z tíživé situace a dovést bydžovský fotbal tam, kam vždy svou úrovní patřil, i když podmínky nebyly a nejsou nejpříznivější. Poctivá, obětavá, mravenčí práce přináší své zasloužené ovoce. Po J. Kabelkovi je zvolen do čela oddílu B. Schovánek. V sezóně 1961—1962 se prudce zablýsklo na lepší časy. Jiskra se stala vítězem IA třídy a zajistila si postup do krajského přeboru, který se rovná bývalé divizi. Neméně zdatně si počínalo B mužstvo, které bylo účastníkem IA třídy a dorost, jehož hra jej vynesla také do krajského přeboru. Rok 1962 je vůbec v historii bydžovské kopané jedním z nejúspěšnějších. Jako by si bydžovští vzali příklad ze skvělého úspěchu celé naší kopané na světovém šampionátu v Chile. V květnu dochází k prvnímu mezinárodnímu utkání v Novém Bydžově s polskými fotbalisty z Lublaně s výsledkem 2—2.

Příprava na vyšší soutěž je opravdu důkladná a výsledky se dostavily. Po podzimním kole umístění na 4. místě mezi nejlepšími oddíly kraje nikdo nečekal. Pravda, v odvetných bojích již výsledky nebyly takové, ale mužstvo získalo potřebnou zápasovou zkušenost, která při mládí hráčů dává předpoklad ještě výraznějších úspěchů. V možnostech hráčů Kinčla, Štefana, A. Kloze, Amana, Udatného, Urbana, Novotného, Vojtěcha, B. Kloze, Kaná-

Pokračování na str. 7

Dokončení ze str. 6

se, Kroise, Hýbnera, Matějíčka, Krempy, Vašáka a několika dalších, rozhodně jsou. Přistupuje k nim obětavá práce vedoucího Vl. Boučka a jistě úspěšná práce nového trenéra Vl. Chaloupky, který pokračuje v činnosti Zb. Šebka.

Blahopřejeme

V pátek 20. května 1988 skončilo národní kolo 22. ročníku Puškinova památníku — Rossiany v pražském Domě sovětské vědy a kultury vystoupením vítězů krajských kol. V sólovém hudebním projevu mělo naše město zastoupení studentkou gymnázia Helenou Valentovou. A výsledek? Vynikající — HELENA VALENTOVÁ zvítězila! BLAHOPŘEJEME!

PAN UČITEL

Na kulturní stránce POCHODNĚ byla dne 1. 3. 1988 uveřejněna vzpomínka na učitele, hudebního pedagoga a sbormistra Oldřicha Říhu k jeho nedožitým 95. narozeninám. To oživilo i moje vzpomínky na školní léta prožitá v Novém Bydžově ve třídě učitele Říhy.

Učitel Říha přišel do Nového Bydžova po ukončení 1. světové války, tuším, že to bylo po vánočních prázdninách r. 1918, tedy počátkem r. 1919 a byla mu svěřena naše 4.A třída chlapecké školy. Do té doby se u nás od počátku školního roku vystřídalo několik učitelů. Přišel s ním do školy i nový duch. Při hodinách zpěvu nás učil nejen znát noty a různé stupnice, ale zpívali jsme mimo naši hymnu a běžné národní písně i francouzskou Marseillesu a ruské písně o Volze, myslím, že se jmenovala Stěnko Razim. V hodinách kreslení jsme malovali též postavy ruských a francouzských legionářů.

V příštím roce, tj. v 5. třídě, kdy už měl pan učitel Říha dosti známostí ve městě, vodil nás někdy za pěkného jarního počasí do školy v přírodě. Po schodech jsme museli sejít potichu, aby nás pan „řiditel" (Jan Čížek) neslyšel. Šli jsme pak polní cestou za hřbitovem do Borku. Cestou nás poučoval o kytičkách, polních plodinách a o ptáčcích, kteří lítali kolem. V Borku jsme se posadili na zem a dostali za úkol střídavě číst. Pan učitel se tam zpravidla sešel náhodou s nějakou slečnou a brzo jsme měli konec vyučování a rozchod domů.

Pana učitele jsme však měli rádi. Učil nás poctivě a dovedl si zjednat a udržet kázeň. K tomu mu vydatně pomáhala i rákoska. Šlehy do natažených dlaní štípaly pěkně. Snad si vzpomene i spolužák Ruda, jak si vždy otřel dlaně o kalhoty a místo breku se na učitele usmál. Málokdo snad neokusil jak to bolí.

Z výstavy SVĚT A LIDÉ kamerou J. Doležala

Z 5. třídy jsme pak postoupili do měšťanky, kde na každou hodinu vyučoval jiný odborný učitel a s učitelem Říhou jsme již do bezprostředního styku nepřišli. Zůstal učitelem na obecné škole a vedl též hudební výchovu na gymnáziu.

František Fátor

NAŠI RYBÁŘI

Na výroční členské schůzi se sešli rybáři místní organizace Nový Bydžov, aby zhodnotili uplynulé období a přijali úkoly na rok 1988. Místní organizace Českého rybářského svazu patří mezi nejlepší v novobydžovské Národní frontě a tak bylo o čem hovořit.

Zajímavou zprávu o činnosti přednesl předseda organizace Josef Divíšek, který se této práci věnuje již třicet let. Organizace má 185 členů, kteří v roce 1987 odpracovali 5280 brigádnických hodin na sádkách, ale také 585 hodin při plnění volebního programu NF města Nového Bydžova. Ulovili 2170 kusů ryb — nejlepším rybářem byl Jaroslav Pilař s úlovkem 95 kg, zasadili 50 stromků, odevzdali 263 kožky. Pořádný kus práce. Podíl na tom má i předseda Josef Divíšek, který si jistě zasloužil zlatou medaili za rozvoj města, předanou předsedou MěstNV Jiřím Chmelařem.

Také úkoly na letošní rok nejsou malé: 3100 brigádnických hodin, 600 hodin při plnění volebního programu NF, pokračovat ve výchově mládeže, chránit čistotu vod, vyprodukovat kvalitní rybí násadu, vymezit osobní odpovědnost za hospodaření s majetkem. Úkoly konkrétní, jasné, odpovídající novému myšlení naší společnosti.

(jm)

Jablonecké sklárny V EXPERIMENTU

Pracující závodu Jablonecké sklárny Nový Bydžov mají za sebou první rok hospodaření v podmínkách komplexního experimentu, do kterého byli zařazeni jako první ze závodů ve městě od 1. 1. 1987.

Hlavní zásady experimentu, kterými je samofinancování a soběstačnost, zaznamenaly podstatnou změnu v hmotné zainteresovanosti všech pracovníků, přitom hlavním a závazným ukazatelem se stalo plnění zisku včetně zisku ze zahraničního obchodu.

Tak jako v minulosti i v nových podmínkách se závodu podařilo beze zbytku zajistit stanovené plánované úkoly minulého roku, což se příznivě projevilo i na výšení průměrného výdělku pracujících. Kromě zajštění hospodářských úkolů byla pozornost závodu zaměřena na zlepšení pracovního i životního prostředí, k tomu směřovala i dlouhodobě připravovaná akce — likvidace objektu bývalého mlýna. Uvolněné prostranství bude využito k výstavbě moderního skladového hospodářství s termínem zahájení do konce této pětiletky.

V rámci sociálního programu se závod mimo jiné zavázal ke sdružení finančních prostředků pro investiční akce celoměstského významu, a to výstavbu sdruženého zdravotního střediska. Postupně bude pro tuto akci uvolněno celkem 800 tis. Kčs.

V roce 1987 se závod vyrovnal se svým socialistickým závazkem v oblasti plnění VPNF a také v letošním roce byla uzavřena s MěstNV dohoda o odpracování 500 hodin, převážně při rekonstrukci Jiráskova divadla.

ing. Josef Kovář

KLENOTY NAŠEHO MUZEA

X. ČÁST PEČETI A ZNAKY MĚSTA NOVÉHO BYDŽOVA

Sfragistika (nauka o pečetích) a heraldika (nauka o znacích) patří v poslední době opět k oblastem oživeného zájmu širší veřejnosti. Zobrazené symboly lákají nejen estetickou stránkou, ale i svou výpovědí — tu zjevnou, tu skrytou, někdy odhalovanou téměř detektivní cestou. Při bližším kritickém studiu se však častěji setkáme s menší sdělností pramenů, která se zlomkovitostí jejich uchování přináší i další nezodpovězené otázky. Z tohoto hlediska se v historickém přehledu podívejme na pečeti a znaky našeho města.

Nejstarší podoba městského znaku je v muzeu doložena až na stříbrném městském pečetidle z roku 1608 (∅ 3,4 cm). Na profilovaném štítu s dvouocasým lvem s korunkou je pata svisle rozdělena mělkým a hlubším polem. Vzhledem k tomu, že se znakové privilegium města ani v opise nedochovalo, což je případ řady měst, lze uvedenou podobu štítu vysvětlit jen s mírou velké pravděpodobnosti. Polcená pata štítu je patrně připomínkou dlouhodobé městské vrchnosti - Vartemberků, kteří město vlastnili od roku 1325 až do roku 1516 a měli tehdy ve znaku černozlatý polcený štít.

Z počátečního období královského města je nejcennější heraldickou památkou reliéf zrcadlově obráceného královského lva ve skoku na kruhovém svorníku křížové klenby v severní předsíni kostela sv. Vavřince (dříve Matky boží), pocházející už z počátku 14. století. Tento rustikálně pojatý raněgotický lev (porušený novou přemalbou) patří vůbec k nejstarším vyobrazením českého královského lva v našich zemích a zatím zůstal v odborné literatuře nepovšimnut.

Je nepochybné, že reliéf připomíná původní královskou vrchnost, a je tak jedinečnou památkou na dobu před rokem 1325, po kterém město poklesl do kategorie měst poddanských — pro dluhy krále Jana Lucemburského se Nový Bydžov stal majetkem Beneše z Vartemberka.

Z pozdější doby pochází reliéf lva na kruhovém svorníku křížové klenby v západní části hlavní lodi kostela, žel, opět přemalovaný. Na štítu s dolním půlkruhovým zakončením je gotický lev ve skoku, dvouocasý, bez koruny! a se zvlášť široce otevřenou tlamou. Obvod štítu symetricky obepínají tři oblouky. I tento reliéf je zřejmě, že viditelná připomínka původní královské vrchnosti v reliéfech lvů na klenbách městského kostela zde měla významnou úlohu. Dokládají to i uvedené tři oblouky kolem štítu na druhém reliéfu, které se pak objevují na všech dosud známých nejstarších městských pečetích a pečetidlech.

Městské pečetidlo z r. 1608

Příznivější podmínky pro udělení vlastního znaku se vytvořily teprve od počátku 15. století. V roce 1407 vydal Čeněk z Vartemberka privilegium, zajišťující obyvatelům města a okolních obcí práva královských měst, jmenovitě Hradce Králové. Další dědici toto privilegium městu pravidelně potvrzovali. Výrazem upevňujícího se postavení městské rady je i existence radnice (první zmínka pochází z počátku šedesátých let) a v roce 1493 vedle potvrzení dosavadních výsad i prodej rychty od vrchnosti spolu s právem vlastní volby osoby rychtáře a zachováním jeho dosavadních platů.

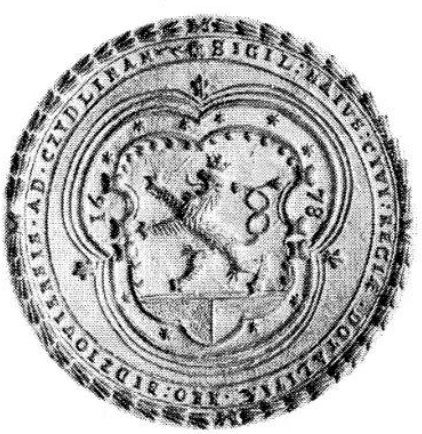
Dosud nejstarší doklad užitého znaku na městské pečeti se nově podařilo zjistit na listu purkmistra a rady Nového Bydžova ze 17. září 1567, adresovaném „radům a komořím království českého". (Archiv Národního muzea v Praze, sbírka F. Bydžov, orig. rkp. česky, ∅ pečeti 3,4 cm.) Poměrně dobře čitelná přitištěná pečeť už má na profilovaném štítu dvouocasého lva s korunkou a svisle rozdělenou patu — tedy znamení shodné s uvedeným městským pečetidlem z roku 1608. Znamení nedochovaného a nedatovaného městského pečetidla, jehož otisk byl nyní na originální písemnosti objeven, vzniklo zřejmě ještě za vartemberské vrchnosti (do roku 1516), i když samo pečetidlo může být mladší a opakovat jen starší vzor.

Objev přitištěné pečeti na písemnosti z roku 1567 doplňuje a upřesňuje dosavadní poznatky o vývoji městské pečeti a městského znaku. Dokládá, že město používalo vlastního znaku na pečeti ještě před vykoupením se z poddanství, tj. před rokem 1569, kdy se Nový Bydžov stal královským věnným městem, a podle vartemberského symbolu na patě štítu už dlouho předtím.

Zatímco pečetidlo z roku 1608 volně opakovalo i český opis staršího nedatovaného městského pečetidla

ohlasem na původní královskou vrchnost, ale vznikl zřejmě až za Vartemberků.

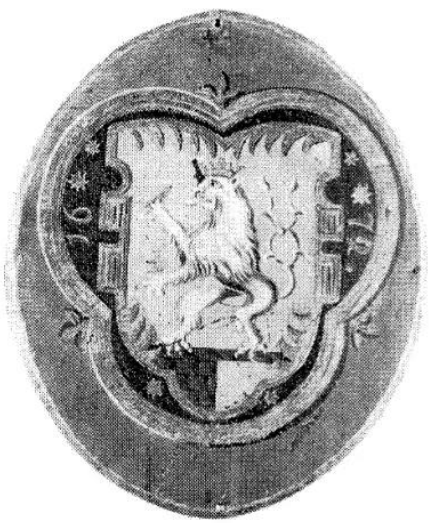
Jistě by se nabízela lákavá myšlenka vidět v uvedených reliéfech nejstarší doklady už existujícího městského znaku. Ale není tomu tak. Znak našeho města — ve shodě s obecným vývojem — vznikl až později, pravděpodobně někdy v první polovině 15. století či snad až koncem 15. století, a vyvinul se zřejmě ze znamení starších městských pečetí, jejichž podobu ale neznáme. Je samo-

Městské pečetidlo z r. 1678

(na starším: PECET MIE/ STA ИО: /BYDZOWA, na novějším: PECETMIE/ STA: NOVVEHO /BYDZIOVVA/), další dochované stříbrné velké městské pečetidlo v muzejních sbírkách z roku 1678 (∅ 4,6 cm) má opis latinský s uvedením královského věnného města: SIGIL: MAIVS: CIVI: REGIAE. DOTALITIAE. NEO: BIDZIOVIENSIS. AD. CZYDLINAM. Znamení na pečetidle se však v podstatě drží původních starších předloh včetně tří obloučků kolem profilovaného štítu.

Zcela zvláštní místo mezi památkami v muzejních sbírkách zaujímá nejstarší malovaný znak města z roku 1672, malba na plechu v oválu na výšku (34×28,5 cm). Na štítu se zdobenými okraji je na oranžově červeném poli vyobrazen bílý stínovaný dvouocasý lev se zlatou ozdobnou korunkou — ale v patě štítu neznámý autor překvapivě namaloval poloviční hradbu, jejíž horní rovný okraj bez cimbuří pokračuje i ve druhém poli. V dolní části chybějící hradby je stejné oranžově červené pole.

Malovaný městský znak z roku 1672

Celkové vyobrazení volně vychází z městského pečetidla z roku 1608, ale pravděpodobně z nepochopení původního smyslu polcení paty štítu byla namalována ona zvláštní „poloviční hradba". Vzhledem k tomu, že se jiný malovaný městský znak ze 17. a 18. století nedochoval, nelze zatím z tohoto vyobrazení nic zásadního vyvozovat. Snad jen to, že dokládá nejasné povědomí malíře o smyslu polcení paty na pečetních vzorech. Co jej však konkrétně vedlo k tak neobvyklému vyobrazení, to už asi zůstane nezodpovězeno. Byla to jen volná fantazie z neznalosti?

Jiné měřítko musíme vzít na další heraldický pramen — na lva z korouhvičky ze Starobydžovské brány, zbořené po požáru v roce 1842. Lev z plátovaného kovu (75×53,5 cm) byl vykován někdy v 17. století a s podkovou pro štěstí v tlapě jen volně symbolizoval tehdejší královské věnné město. I v nynější torzovité podobě (lvu chybí jedna přední tlapa a část ocasu) jde však o velmi cennou místní památku.

Koncem 18. století a v první polovině 19. století dochází k proměně paty štítu na městských pečetidlech. Polcení paty zmizelo a zůstává jen prostá pata (např. ne nedatovaném pečetidle novobydžovského magistrátu a na pečetidle „národní stráže" z roku 1848), jinde už není ani prostá pata (např. na jednom pečetidle kriminálního soudu z roku 1827). Přesto se výjimečně znovu objevuje i staré polcení paty — na druhé variantě pečetidla kriminálního soudu z roku 1827.

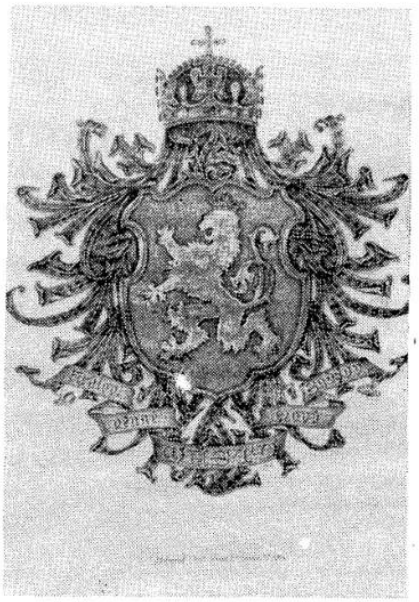
Prostou oddělenou patu má i městský znak na profilovaném štítu na mědirytu cechovního výučního listu z konce 18. století (v horní části vpravo nad vedutou Nového Bydžova).

Pokud jde o stručné popisy městského znaku ve starých topografických pracích, je uváděn už jen lev. Schaller zaznamenává lakonicky, že Nový Bydžov „má ve znaku českého lva" — Topographie des Königreichs Böhmen, 16. díl, Praha a Vídeň 1790, s. 7. Poněkud sdílnější je Sommer, podle kterého má město vlastní znak „korunovaného českého (bílého) lva v červeném poli" — Das Königreich Böhmen; statistisch-topographisch dargestellt, 3. díl, Praha 1835, s. 2.

Volným převodem městského znaku je velká polychromovaná řezba z poloviny 19. století (rozměry 87×86 cm). Reliéf znaku vytváří ozdobnou kartuši, v jejíž střední části je v červeném kruhovém poli stříbrný lev se zlatou korunkou. Základní plocha kartuše je stříbrná, v horní části ji uzavírá zvláštní zlatá koruna se stylizovanými listy, které jsou i po stranách. Kartuši dole zakončuje oboustranná voluta. Neznámý řezbář vyryl na zadní plochu dřevěné desky značku: S. S. Městský znak původně zdobil starý radniční sál.

Řadu městských znaků v muzeiních sbírkách uzavírá kaligraficky malovaný znak na hedvábí z roku 1884 (rozměry hedvábné látky 44×33,5 cm). Bohatě profilovaný červený štít se stříbrným královským dvouocasým lvem ve skoku je navíc jemně ornamentálně zdoben a obklopen stylizovanými pokrývkami v podobě stínovaných a různě propletených hnědých pásek se zlacenými konturami. Volně provedený znak doplňuje v horní části královská koruna a v dolní části širší modrá páska se zlaceným stínovaným ozdobným nápisem: Králov. věnné MĚSTO Nový Bydžov. Drobnějším písmem pod střední páskou je vročení: A. D. 1884. Níže se také ozdobným tiskacím písmem autor podepsal: Kaligraf Prof. Hanuš Wahner Praha.

Znak se dostal do muzejních sbírek až v roce 1979 závětí Jana Doležala z Prahy, ale zajímavé okolnosti původu této neobvyklé malby vyšly najevo až později. Znak byl pořízen pro velkou Krajinskou hospodářskou a průmyslovou výstavu v Novém Bydžově, konanou ve dnech 7. a 9. září

Malovaný městský znak z roku 1884

1884. Zachovaný katalog výstavy zaznamenal znak v oddělení malířství pod č. 802 jako exponát k prodeji za 120 zlatých. Velmi drahou malbu si zřejmě zakoupil bohatý místní obchodník J. B. Doležal a choval ji potom v rodině jako cennou památku, která by jednou měla patřit muzeu. A tak až po pětadevadesáti letech získalo novobydžovské muzeum neočekávaně další pozoruhodný exponát, který opustil uzavřený prostor pražského bytu a znovu se vrátil do místa svého původního určení.

Uvedené dva volně provedené městské znaky z 19. století odpovídají změněné podobě znaku, jak ji zachytila práce V. R. Widimského (Städtewappen des oesterreichischen Kaiserstaates, Vídeň 1864, vyobr. č. 33). Na horním okraji štítu nově spočívá česká královská koruna. S touto změnou se vyobrazení znaku opakuje i v řadě dalších publikací. Setkáme se s ní také v základní encyklopedické práci - Ottově slovníku naučném. Jinak velká autorita v oblasti šlechtické heraldiky Augustin Sedláček tu v hesle Bydžov Nový nepřesně uvedl: „Znakem města od té doby, co jest královským městem (podtrženo mnou — J. P.), jest český lev, tak jako ve znaku zemském (vyobrazení č. 758)." — OSN, 4. díl, Praha 1891, s. 998. Nad štítem barokního typu s královským lvem ve skoku je velká královská koruna. Strohý údaj najdeme i v Sedláčkově Místopisném slovníku království Českého: „Město B. pečetí erbem království Českého." (Praha 1908, s. 87.)

Českou královskou korunu nad horní hranou štítu uvádějí i poslední populární publikace. V příručce J. Loudy a Vl. Kopeckého je následující nepřesný text: „Od povýšení na královské město (podtrženou mnou — J. P.)

Pokračování na str. 10

je ve znaku města český lev, na štít se stavěla česká královská koruna." — Česká města, 2. díl, Praha 1983, s. 253. V nejnovější heraldické příručce M. Bubna je jen zmínka — v přehledu měst s různými korunami nad horní hranou štítu je Nový Bydžov spolu s Berounem uváděn za příklad s českou královskou svatováclavskou korunou - Heraldika, Praha 1986, s. 174.

Ve známém kompendiu Jiřího Čarka, vzniklém za účasti širšího autorského kolektivu, byla nejnověji potvrzena následující oficiální podoba městského znaku: „Na červeném štítě je doprava obrácený stříbrný dvouocasý český lev ve skoku se zlatou zbrojí a jazykem a s korunou na hlavě." — Městské znaky v českých zemích, Praha 1985, s. 273.

Stručný text připomíná jen obecně polcenou patu štítu na městských pečetidlech a souvislost se znakem Vartemberků naznačuje až příliš nejasně. Přes seznámení autora s heraldickými prameny v našem muzeu zůstal text o Novém Bydžově jen povšechný. Ve fotografické příloze textu je reprodukován pouze novější otisk velkého pečetidla z roku 1678 jako („pečeť 17. století z otisků v Eichlerově sbírce Archívu Národního muzea v Praze). Navíc ne právě zdařilou kresbou v příloze barevných vyobrazení znaků od grafika Stanislava Valáška by mohla vzniknout klamná představa o „závazné" podobě lva s neobvyklou hřívou (připomínající spíše ptačí křídlo) a hadovitě propleteným dvojitým ocasem. Ve skutečnosti má lev na novobydžovském znaku odpovídat tradiční figuře dvouocasého českého lva, jak je vyobrazena v příloze ve většině případech, a ne takto nevábně vyhlížejícímu tvoru.

Celkově lze shrnout, že vývoj městského znaku sice vedl k jeho zjednodušení, ale zároveň i k významovému ochuzení co do symbolického postižení změny vrchnosti a vyjádření odlišnosti znaku Nového Bydžova od znaků jiných měst a míst. Vždyť podle nejnověji potvrzené podoby znaku mají zcela shodné znaky s naším městem také Brandýs nad Labem, Česká Bělá, Chotěboř, Kynšperk nad Ohří, Luby, Městec Králové, Postupice, Ronov nad Doubravou a Turnov a s nepatrně odlišným detailem i Hostomice a Karlštejn.

Vedle vlastních městských znaků může návštěvník v muzeu uvidět i tři úplné znaky bývalých městských vrchností - Vartemberků, Pernštejnů a Valdštejnů. Jde o pěknou ukázku nového provedení starých rodových erbů v netradičním materiálu (umělé pryskyřici a barevném kovu). Zhotovil je náš spoluobčan Jaromír Busta, který jedinečnými pracemi na poli heraldiky dává příklad, jak je možno koníčka povýšit do oblasti činnosti, která právem vyvolává obdiv doma i jinde.

Závěrem si ještě připomeňme několik městských znaků na domech. Pod letopočtem na průčelí radnice je pískovcový reliéf městského znaku, který sem byl osazen až druhotně při opravě omítky v roce 1920. Původně zdobil vchod do staré školní budovy (nyní LŠU vedle gymnázia). Zde je už od konce 19. století jen štukový reliéf městského znaku. Pískovcový městský znak s královskou korunou nad štítem byl v roce 1899 zasazen na nároží bývalého Okresního domu (nyní Domov mládeže při SEŠ). Větší štukový reliéf městského znaku z roku 1907 v secesním provedení a s nepříslušnou zděnou korunou nad štítem uvidíme na mizející omítce jihozápadního štítu budovy spořitelny.

Jaroslav Prokop

Další část bude věnována nejstarším pohledům na Nový Bydžov.

RODNÉMU MĚSTU

Marie Alžběta Nováková-Nevyjelová

Odejít jako děvčátko
v lednovém rozbřesku
a mít tě, žel, tak nakrátko
ve štěstí odlesku
toho, co mohlo být,
a nikdy nebylo,
úroda zralých žit,
již vojsko zničilo.

Odejít jak sen blažený
a řadou těžkých let
vratkými kroky stařeny
k tobě se navracet
do staré síně chrámové,
kde život slavil křest.
Tobě, mé město Bydžove,
dát lásku svou - vzdát čest!

Báseň napsaná ve vzpomínce na naše město v letošním roce ve věku 78 let.

V Novobydžovském Zpravodaji č. 1 letošního roku bylo uveřejněno poděkování za ušlechtilý čin a vzácné dary, které věnovala Městskému muzeu v Novém Bydžově rodačka paní Marie Nováková - Nevyjelová, dcera profesora Bohumíra Nevyjela.

Uveřejněný článek oživil mé vzpomínky na moje studentská léta před první světovou válkou, kdy profesor Bohumír Nevyjel vyučoval od r. 1909 na novobydžovském reálném gymnáziu kromě češtiny a němčiny též nepovinnému zpěvu a tím jsem se stal po dobu tří let jeho žákem v posléze uvedeném předmětu. Moje vzpomínky na tohoto vynikajícího pedagoga, který svým žákům předával své odborné vědomosti, jsem před léty uvedl též v kronice „Naše rodina", a to z pocitu vděčnosti k tomuto učiteli, který byl nejen významným členem profesorského sboru, ale měl značný vliv na povznesení kulturního dění v našem městě. Cituji z kroniky:

„V době před válkou nás učil zpěvu nově do Bydžova přeložený profesor Bohumír Nevyjel. Byl mladý, ženatý a brzy se jim narodila dcerka. Hlavním jeho předmětem byla sice čeština a němčina, ale jako talentovaný hudebník vyučoval též nepovinnému zpěvu a vůbec hudební život uvedl v Bydžově do pohybu. Vynikající pedagog měl zcela jiné metody než před ním starý dobrý učitel Bohumil Čížek. Půl hodiny vykládal teorii, o notách, intonaci, harmonii, akordech. Měl různé pomůcky, např. tabulky s pěti linkami, na nich stavěl plechový kotouč na hůlce a my museli trefit pravou notu. Pěli jsme solmizační slabiky, tercie, kvarty a kvinty jsme se učili správně zazpívat, což bylo důležité při zpěvu z not. Zpívali jsme hodně písní ze Slovácka, měl bohatý notový materiál, písně byly dvoj- až čtyřhlasové a ze svých žáků sestavil dobrý pěvecký sbor. Pocházel sice z Vysokého Mýta, ale jeho manželka byla z Uherského Hradiště a odtud jeho bohatá znalost tamního folklóru. Byl sice dosti přísný, ale hodně nás naučil a pak jsme byli rádi, když nám obecenstvo tleskalo. Vystoupili jsme též na studentské akademii, kdy jsme mohli ukázat svoje umění ve sborovém zpěvu a sklidili jsme velký úspěch, zejména při písni „Ej nieto krásnej hory", rovněž tak student ze sexty Karel Kubišta při sólu písně „Já som bača velmi starý". V tomto žáku totiž profesor Nevyjel objevil krásný baryton, vyzkoušel jej a hned se s ním dal do práce. Kubišta byl žák nadaný právě tak jako jeho dva mladší bratři, kteří rovněž studovali. Karel byl pohledný, měl štěstí u dívek a oblíbený. Pocházel ze Smidar. O dvě léta později byl mezi prvními, kteří rukovali, a koncem války jako italský legionář padl na italské frontě.

Tragicky zemřel i profesor Nevyjel. Během krátké doby svého působení

Pokračování na str. 11

VZPOMÍNKA NA PROFESORA NEVYJELA

Dokončení ze str. 10

pozvedl hudební život v našem městě, oživil zpěvácký spolek, jehož byl sbormistrem, spolupracoval s divadelními ochotníky, organizoval různá hudební vystoupení a účastnil se veřejného kulturního života. Když jsem přišel po prázdninách do kvarty, pan profesor Nevyjel se nevrátil, neboť narukoval do mezitím vypuknuvší války a působil prý v Uhrách jako záložní důstojník při zásobování armády. Náhle v lednu roku 1915 přišla zpráva o jeho úmrtí po těžkém zranění a po čase přinesli vojíni zvěst, že prof. Nevyjel byl obviněn ze sabotáže, měl přijít před válečný soud, a proto volil dobrovolnou smrt. Ještě nedávno však jeden očitý svědek tvrdil, že byl přítomen tomu, když při ostřelování terénu vybuchnuvší nepřátelský granát učinil konec jeho životu. Ať tomu bylo jakkoliv, litovali jsme jeho nešťastnou vdovu a malou holčičku, které se později z Bydžova odstěhovaly. Vřelý nekrolog o něm napsal do gymnaziální výroční zprávy náš třídní profesor Oskar Butter a vzpomněl v ní jeho významu pro kulturní dění v našem městě a záslužné činnosti po stránce výchovy uměleckohudební."

Tolik vypravují vzpomínky zachycené v kronice. Profesor Bohumír Nevyjel byl pochován v Uherském Hradišti, odkud pocházela jeho manželka. Vděčím mu za řadu krásných moravských písní, které nás naučil a které vznikly v této sesterské zemi. Z jeho bývalých žáků dnes již mnoho nežije, ale jeho poctivá práce, vnesená po dobu jeho působení v našem městě, byla beze sporu významná a hmotné cenné památky uložené nyní v muzeu nechť přiblíží návštěvníku jeho osobnost a zásluhu o povznesení kulturně-hudebního života v našem městě.

JUDr. V. Ort

POHÁR Zemědělských novin

Na fotbalovém hřišti v Červeněvsi proběhlo dne 16. 4. 1988 první kolo jedné skupiny o „Pohár Zemědělských novin" v kopané. Domácí oddíl Podnikový mechanizační závod společně s cukrovarem Nový Bydžov, se zhostil pořadatelského úkolu již tradičně velmi dobře, navíc v konkurenci dalších tří oddílů vybojoval první místo v této skupině a tím i postup do dalšího kola.

Jednotlivé výsledky:
PMZ NB - Oseva Chrudim 4 : 1 (2 : 0)
Branky: Kohout Jar. 2×, Brodský, Vlach
JZD Bernartice (SM kraj) — JZD Běhařovice (JM kraj) 1 : 1 (0 : 1 na penalty 5 : 4.
V boji o třetí místo:
Oseva Chrudim — JZD Běhařovice 5 : 0 (0 : 0)

Pokračování na str. 12

Ochránci přírody v akci

POZVÁNÍ NA VÝSTAVU

V letošním jubilejním roce 40. výročí Vítězného února uspořádá ZO Českého zahrádkářského svazu společně s JZD ČSSP v Novém Bydžově pod záštitou Okresní zemědělské správy v Hradci Králové a MěstNV a NF v Novém Bydžově, výstavu květin, ovoce a zeleniny

„Člověk a příroda — tvůrci krásy a užitku".

Na výstavě budou vystaveny pokojové květiny, ukázky hydroponie, vazačství a květinových úprav, květiny teras a žardinier, zelenina velkovýroby, nové a méně známé zeleniny, užitkové tropické rostliny, letní ovoce, školkařské výpěstky, zahrádkářské expozice květin, ovoce a zeleniny, květiny a jehličňany do malých zahrádek, ukázka širokého sortimentu léčivých rostlin, rozsáhlé sbírky pelargonií, fuchsií, jiřin, mečíků a lilií.

Vystavovat budou členové ZO ČZS, pěstitelé zahradnických závodů, zemědělských závodů, JZD, služeb, šlechtitelských závodů, Výzkumného ústavu a zemědělských škol.

Tato, již čtvrtá výstava oblastního významu, se uskuteční o novobydžovské pouti ve dnech 13.—15. srpna 1988 v prostorách Střední ekonomické školy a zahradnictví JZD ČSSP v Novém Bydžově.

Výstava již svým názvem „Člověk a příroda — tvůrci krásy a užitku" chce ukázat co krásného a užitečného vytváří zkušený pěstitel a zahradník, šlechtitel nebo zahrádkář.

Věříme, že naše výstava opět splní své poslání a otevře cestu ke zlepšení životního prostředí měst, obcí, pracovišť a že přinese alespoň trochu nového do našich domovů a rodinných zahrádek.

Ing. Jaroslav Prokop

Každý občan, zákazník našeho města zná prodejny Jednoty kam chodí nakupovat, výkupní oddělení, kde může prodat svoje přebytky, dopravní středisko, které poskytuje rovněž služby.

O JEDNOTĚ trochu jinak

Již méně občanů však ví, že Jednota má také další činnost jako společenská organizace Národní fronty. Každý zletilý občan může přijít mezi nás a stát se členem družstva.

Naše členská základna má 21.210 členů po celém okrese Hradec Králové a je řízena 160 dohlížecími výbory, ve kterých pracuje 809 dobrovolných funkcionářů.

V rámci města Nový Bydžov pracuje 11 dohlížecích výborů s 2014 členy. Je to dohlížecí výbor Nový Bydžov, Zábědov, Zachrašťany, Zadražany, Vysočany, Chudonice, Starý Bydžov, Stará Skřeněř, Lužec, Skochovice a Sloupno. Tyto dohlížecí výbory organizují pro své členy zájezdy, kurzy, přednášky a různé politickovýchovné akce, dále zabezpečují svoje úkoly při plnění volebního programu Národní fronty při tvorbě a ochraně životního prostředí, při akcích „Z", pomoci zemědělství apod.

Řada těchto akcí má velice dobrý zvuk ve městě a napomáhá k rozvoji politického a kulturního života členů i ostatních občanů.

Každý člen Jednoty má právo podílet se na výhodách, které družstvo poskytuje svým členům a pobírat restituci — podíl ze zisku — podle rozhodnutí konference delegátů.

Chcete-li se stát členem Jednoty, obraťte se na dohlížecí výbor ve vašem bydlišti, kde obdržíte potřebnou přihlášku.

„Staňte se členem Jednoty"!

(MB)

Dokončení ze str. 11

O první místo:
PMZ NB – JZD Bernartice 2 : 0 (1 : 0)
Branky za domácí: Vlášek a Vlach
Konečné pořadí:
1. místo PMZ Nový Bydžov
2. místo JZD Bernartice
3. místo Oseva Chrudim
4. místo JZD Běhařovice
Postup do dalšího kola si zajistili: PMZ Nový Bydžov, JZD Bernartice. Sestava domácích: Macháček, Pavelka, Blažek, Vároš, Tuhý, Krois, Vlach, Vacek, Brodský, Sejora, Vlášek, střídal Hladík.

18. ROČNÍK POHÁRU OSVOBOZENÍ

TJ JZD SČSP Lužec nad Cidlinou pořádala v sobotu 7. května již 18. ročník tradičního Poháru Osvobození v kopané, který se každoročně v obci hraje jako součást oslav osvabození naší vlasti Sovětskou armádou v květnu 1945. Zúčastnila se čtyři družstva, XI. sovětských vojáků z Bohdanče, družební Traktor Beyern z NDR, Sokol Nepolisy a domácí TJ JZD Lužec. Po úvodním slavnostním projevu předsedy odbočky SČSP s. Synka a položení věnců k Památníku padlých začal vlastní fotbalový program.

V prvním střetnutí porazil domácí celek Lužce sovětské vojáky 4 : 1 (2 : 0) dvěma brankami Šmidrkala a jednou Archalouse a Šoufka. Za soupeře střílel jedinou branku Šepelov z penalty. V druhém dopoledním semifinále remizoval Traktor Beyern s celkem Nepolis 1 : 1 (0 : 0). Po dramatickém a vyrovnaném průběhu skončilo utkání zaslouženě nerozhodně, Beyern se ujal vedení brankou Jentsche, za Nepolisy vyrovnal Masák. Na penalty zvítězili v poměru 4 : 3 hosté z Beyernu a stali se tak druhým finalistou.

V odpoledním programu nejprve Nepolisy v souboji o 3.–4. místo porazily celek sovětských vojáků 7 : 3 (3 : 0). Velmi otevřený zápas bez zabezpečené hry obran rozhodly pro sebe Nepolisy dvěma brankami Muška, po jedné pak střídali Masák, Gavala, Dalmády, Jiránek a Jiří Jelínek, za sovětské vojáky dávali branky Tarasjenko, Valovič a Durněv.

Ve finálovém střetnutí mezi domácím Lužcem a Traktorem Beyern udávali sice od počátku tón hry domácí, ale soustředěnou obranou soupeře se jim nepodařilo překonat ani jednou, i když šancí na skórování bylo více než dost. Velice efektivně hrající Beyern dokázal daleko menší množství možností realizovat ve dva góly, které střídali Jentsch a Schröder. Slušné utkání řídil před 200 diváky Kolovratník z Hradce Králové.

Celý turnaj byl zakončen přátelským posezením všech účastníků v kulturním domě v Lužci nad Cidlinou. Celá akce proběhla bez problémů a za hladký chod je nutno poděkovat řadě obětavých luželských funkcionářů a členů TJ v čele s předsedou fotbalového oddílu Vojtěchem Kukaněm, a dále členy výboru Josefem Kubelkou, Jiřím Černým, Jaroslavem Maxou, Václavem Donátem, Ladislavem Vancem a Jaromírem Šafaříkem. Zvláštní ocenění patří i všem luželským ženám, které se obětavě staraly po celý den o žaludky strávníků. 18. ročník Poháru osvobození zanechal ve všech účastnících opět hluboké zážitky.

Vladislav Blažej

ZE SKOCHOVIC

Ve Skochovocích je nyní 141 popisných čísel, – z nichž čp. 57 Klicperovo, je srovnáno už se zemí.

Z těchto 140 popisných čísel je 53 domů prázdných a trvale neobydlených, když mezi ně počítáme i chalupáře, prodejnu potravin, bývalou sběrnu mléka, požární zbrojnici a budovu občanského výboru.

V těchto domech žije nyní celkem 234 obyvatelé – z nich je 86 mužů, 106 žen, 11 chlapců a 7 děvčat mládežnického věku, – 7 školních žáků a 4 žákyně a 13 předškolních dětí.

Ve vesnici žije celkem 99 důchodců, – a to 42 mužů a 57 žen.

Denně, nebo na týden, odjíždí z vesnice do zaměstnání, nebo do učení, či do škol celkem 88 osob.

Odjíždějí většinou autobusem ČSAD, nebo JZD do Nového Bydžova, Hradce Králové, Chlumce, Městce Králové.

Autobusové spojení je několikrát za den kromě soboty nebo neděle.

V Žantově je 21 domů, dvě čísla jsou zrušena a zbourána (čp. 3, čp. 8). 16 domů je obydlených a 5 domů je prázdných. Celkem žije v Žantově 30 osob, z nichž je 14 mužů a 16 žen. Děti žádné.

Denně odjíždí ze Žantova do zaměstnání autobusem 6 mužů a 3 ženy. Naše obec Skochovice byla před časem, v roce 1980, sloučena s Novým Bydžovem. Místní národní výbor byl u nás zrušen.

Základní škola ve Skochovicích je už řadu let zrušena, a děti ze Skochovic dojíždějí autobusem ČSAD do základní školy v Hlušicích. Škola je od 1. 1. 1976 přebudována na mateřskou školu s tělocvičnou. Celkem je v naší mateřské škole 23 dětí z nichž jsou dvě ze Skochovic.

Za války i před ní bývalo v naší obci přes 700 obyvatel. Bývala tady i trojtřídní, potom dvoutřídní a nakonec jednotřídní vzorná obecná škola. Nynější jednopatrová budova školy byla postavena v roce 1887.

Posledním učitelem a ředitelem na naší škole byl Vzorný učitel Josef Lejsek, který v naší vesnici učil skoro čtyřicet roků.

Samostatné JZD bylo ve Skochovicích založeno 3. září 1957.

1. ledna 1975 bylo sloučeno s JZD v Lužci a 1. ledna 1976 bylo sloučeno do velikého ekonomického celku – do JZD ČSSP v Novém Bydžově.

Ve Skochovicích je 9 složek Národní fronty.

Pro nedostatek činných a ochotných dobrovolných lidí a pracovníků a pro nezájem ostatních je u některých složek dobrovolná činnost velmi malá.

Jarka Macura

VZPOMÍNKA

Dne 22. II. 88 rozloučili jsme se na zdejším hřbitově naposledy, s naší nejstarší občankou – paní RŮŽENOU ZAHRADNÍČKOVOU, jejíž plamen života zhasl o měsíc dříve, než mohla oslaviti své vzácné sté narozeniny.

Byla naší rodačkou a zde mezi námi trávila celý svůj život, byť posledních několik roků bydlela obklopena péčí a láskou v rodině své dcery Jaroslavy Tomečkové v Praze.

My si těmito několika řádky a fotografií (88 roků) připomínáme paní Zahradníčkovou tak, jako ji téměř 3 generace dosud pamatují. Nikoliv jen pro její vzácný věk, ale i pro nikdy neporušené kladné charakterové vlastnosti a pro její jednání se srdcem v rozevřených dlaních. Byla usměvavou, laskavou, obětavou a na svůj věk obdivuhodně vitální ženou, ženou zbožnou a dle jejich slov právě tato víra pomáhala jí vždy snázeji unésti kruté rány, které jí život uštědřoval. Všude, kde se objevila, jakoby zazářilo slunce. Pro toto vše neměla snad jediného nepřítele a proto se s ní přišlo rozloučit takové množství přátel a známých. Přála si být pochována zde doma v rodinném hrobě.

Více a podrobněji bylo toho o naší zesnulé občance napsáno ve 4. čísle Zpravodaje z r. 1983. Bylo to u příležitosti oslavného vzpomínání na bydžovské, dosud žijící nejstarší Bydžovačky.

Na jednu z tehdy položených otázek: Kdy se cítila ve svém životě nejšťastnější, odpověděla: „Když dcera Jaruška maturovala na zdejším gymnáziu a synové Josef a Pavel udělali doktoráty".

Zachovejme si, my Bydžováci a všichni, kdož jste ji znali, zemřelou paní Růženou Zahradníčkovou v našich pamětech – nejenom jako bez pár dnů stoletou občanku – ale též i pro její nevšední osobní kvality.

Budiž čest její památce!

Fr. Řezníček

Z výstavní síně MěKS

V neděli 6. března 1988 byla ve výstavním sále Městského kulturního střediska otevřena velice zajímavá expozice rukodělné knižní vazby. Výstava se těšila mimořádnému zájmu návštěvníků, hlavně mimobydžovských, kteří přijížděli shlédnout tuto jedinečnou výstavu z různých míst Čech a Moravy.

Výstavu zahájil pracovník Krajského muzea východních Čech, prom. hist. Aleš Doubrava. Zajímavý projev otiskujeme v plném znění.

Začínáme citátem z díla Jana Ámose Komenského: „Kniha, co do zevnitřní způsoby, jest buďto půlarchová, buďto v čtvrtce (kvartu), buď v osmerce, buď ve dvanácterce, buď v podobě sloupcové nebo podlouhlé, s mosaznými záponami nebo řeménky a puklemi na rozích. Uvnitř jsou listy s dvěma stranami, časem rozdělené na sloupy a s přípisky okrajovými."

Vracíme se dnes zcela programově k umělecké knižní vazbě a obnovujeme její bohatou domácí tradici. Současný zájem o uměleckou knižní vazbu je přirozenou potřebou vyvážit sociálně nezbytnou standartnost bytového vybavení a předmětů denní potřeby krásnými knihami, které jsou výsledkem živého tvořivého procesu.

V posledních více jak 20 letech došlo u nás k renesanci rukodělné knižní vazby, pořádají se výstavy, sympózia, setkání přátel umělecké knižní vazby a další akce.

Jen při poslední celostátní výstavě, která se konala loni v Hradci Králové se ukázal nebývalý kvalitativní i kvantitativní vzestup vystavených prací, velký zájem autorů i návštěvníků. Rovněž se prokázalo, že umělecké knižní vazbě se věnuje stále více neprofesionálních tvůrců, kteří své zkušenosti získávají konzultacemi u zkušenějších kolegů. Pozorujeme i další potěšující fakt, že umělecká knižní vazba má budoucnost. Plná třetina těch, kteří v Hradci Králové vystavovali a kteří se tomuto oboru věnují, je mladší 30 let.

Dnes jsme svědky vpravdě historické události v dosavadních dějinách knižní kultury východočeského kraje. Přes dva vážně učiněné pokusy o výstavu knihařských prací v rámci kraje na konci 40. a na počátku 50. let, které skončily nezdarem, byla za posledních 35 let tomuto oboru věnována patřičná pozornost.

Jestliže dnes notabene v měsíci knihy otevíráme I. krajskou výstavu východočeských knihařů, činíme tak v naději, že zakládáme novou tradici, při čemž navazujeme na odkaz minulých generací nejlepších tvůrců.

Uměnímilovná veřejnost hostitelského města Nového Bydžova přijme jistě tuto výstavu s nevšedním zájmem.

Staré knižní vazby v bydžovském muzeu i objemné kancionály a skvostně vázané knihy hradeckého nakladatele J. H. Pospíšila svědčí o vysoké úrovni knihařského umění v rámci dnešního hradeckého okresu.

Proto vznikla myšlenka navázat na tyto tradice už po loňské hradecké výstavě, kdy přední knihařský výtvarník - mistr uměleckého řemesla František Kusý, člen Mezinárodního sdružení moderních výtvarných knihařů v Londýně společně s ředitelem MěKS PhDr. Jiřím Malinou se rozhodli uspořádat tuto výstavu právě zde v Novém Bydžově a dát tak možnost bydžovské veřejnosti i tvůrcům samým orientovat se v současné tvorbě a vzájemně své dílo konfrontovat.

Při této příležitosti nutno vzpomenout zakladatelské generace moderní vazby knih jako byli Alexander Bydžovský, Čeněk Peml, Jaroslav Uhlíř, Otakar Čermák či Vladimír Hodek. Nestorem knihařů je Ladislav Holub, který vychoval řadu knihařů střední generace a žije v Hradci Králové.

Na dnešní výstavě uvidíme práce Josefa Exnera z Přelouče, většinou celokožené vazby francouzského způsobu, podle vlastních i cizích návrhů, zkušeného Jiřího Faltuse ze Žamberka, mladé Taťány Faltysové z Holic, celokožené vazby Jiřího Fogla ze Žamberka, práce jaroměřské Dany Jirouskové a hradecké Lenky Kloferové.

Z Hradce Králové pochází mladá Edita Kotlanová. Znamenitými pracemi se opět představuje mistr uměleckého řemesla František Kusý. Z Dolní Čermné pochází Jaroslava Pecháčková. Dalšími žambereckými knihaři jsou Tomáš Peltan a Marcela Peltanová.

Dále jsou vystaveny práce Milana Pištory z Hradce Králové, Jany Trejtnarové opět ze Žamberka (zdá se, že Žamberk je líhní knihařů), hradeckého Otakara Trumma. Mezi hradecké knihaře patří ještě Oto Weiner a Jaroslav Zlatník.

Přeji výstavě úspěch a odezvu, odezvu v tom, že na 2. krajskou výstavu (snad Bienále, zde v Novém Bydžově či v Žamberku nebo kdekoliv v kraji) se přihlásí další autoři. Chtěli bychom přispět nejen k rozvoji rukodělné knižní vazby v našem regiónu, ale napomoci i k vytvoření měřítka estetických hodnot v oboru vazby knih vůbec.

Neboť, řečeno slovy V. M. Krameria :„Važme si knih dobrých a užitečných nad zlato a drahé kamení, ježto jsou nejvěrnějšími průvodci, kteří nám nejjistěji cestu ke ctnosti a moudrosti ukazují".

Co nového v ZAZ

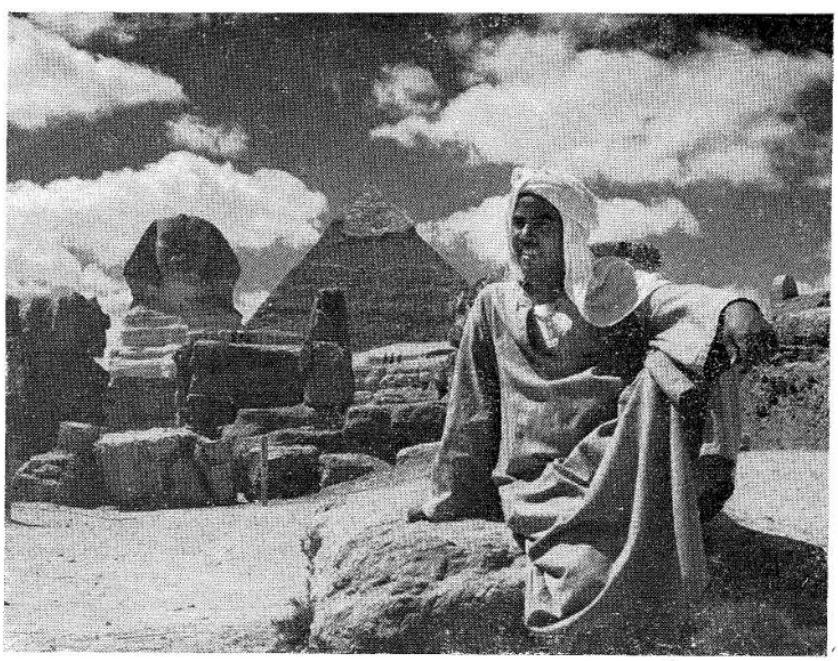
Závod patří k nejstarším výrobním organizacím na území města, i k nejstarším kožedělným továrnám v celé ČSSR.

Je monopolním výrobcem třísločiněných hovězinových usní pro zpracovatelský galanterní a obuvnický průmysl. Jeho výrobky tvoří základ současných exportních úspěchů jeho odběratelů.

Svým uspořádáním, technickým vybavením a úrovní používaných technologických postupů výroby, patří k předním závodům kožedělného průmyslu v celé republice.

V r. 1987, stejně jako v předchozím roce 1986, se závod svými hospodářskými výsledky zařadil mezi nejúspěšnějšími závody n. p. ZAZ Jaroměř i VHJ Průmyslu kožešnického a galanterního Hradec Králové. Patřil mezi pouhé 2 závody celého n. p. ZAZ, které splnily plánované úkoly r. 1987. Závod Nový Bydžov se vyrovnal i s navýšením výroby o dalších 910.000,— Kčs v závěru roku 1987. Plán výroby zboží splnil ve výši 160,060 mil. Kčs, tj. na 100,3 %.

Pokračování na str. 14

Z výstavy SVĚT A LIDÉ kamerou J. Doležala

Za tyto ekonomické výsledky mu byla opětně, stejně jako v r. 1986, propůjčena putovní standarta podnikového ředitele a PV ROH. Za vynikající osobní pracovní výsledky byli oceněni i přední dělníci a technici závodu.

V říjnu 1987 převzal z rukou ministra průmyslu ČSR nejvyšší rezortní vyznamenání „Vzorný pracovník MP ČSR" Josef Kloz, dělník činící dílny, předseda ZV ROH.

Při příležitosti převzetí putovní standarty podnikového ředitele a PV ROH byli vyhodnoceni i následující jednotlivci:

Václav Horák — vedoucí závodní el. údržby jako „Nejlepší mladý pracovník závodu".

Kamila Hrušková — dlouholetá, spolehlivá pracovnice úpraven usní jako „Nejlepší pracovník závodu".

Při této příležitosti převzal i nejvyšší oborové vyznamenání „Vzorný pracovník VHJ PKG Hradec Králové" i dlouholetý technický pracovník závodu Václav Vaněk.

Dobré hospodářské výsledky závodu byly oceněny i na zasedání OV KSČ dne 12. 1. 1988 a na nedávné Okresní konferenci strany v Hradci Králové.

V závodě pokračuje i nadále rozsáhlá investiční činnost, spojená s dlouholetou postupnou rekonstrukcí závodu. Vedle instalace celé řady nového technického a technologického vybavení dílen, byl zprovozněn i nový objekt pomocných provozů vybudovaný nákladem více jak 3,5 mil. Kčs.

V závodě probíhají intenzívní přípravy na převzetí části výroby ze závodu Jaroměř k termínu 1. 1. 1989, spojené s úpravou nových výrobních prostorů a instalací výrobního zařízení.

Pokračují práce na přípravě výstavby celoměstské centrální čističky odpadních vod, která má určující význam pro další rozvoj města a jeho výrobních organizací. Vlastní stavba je zařazena do státního plánu s termínem zahájení výstavby v r. 1989.

N. p. ZAZ a závod Nový Bydžov jsou nejenom garantem výstavby tohoto zařízení, ale i jeho hlavním investorem.

V závodě působí i celá řada aktivních společenských organizací NF. Vedle ZO ROH patří k nejaktivnějším především ZO SPO ČSR, která se svými výsledky řadí k nejlepším dobrovolným závodním organizacím SPO v celém hradeckém okrese.

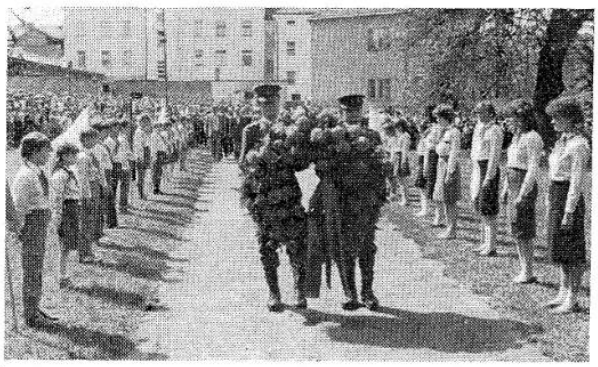
MÁJOVÉ DNY V NOVÉM BYDŽOVĚ

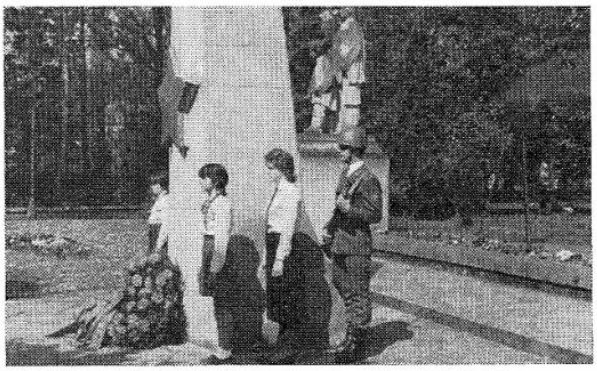

Osobní kronika

NAROZENÍ

14. 1. 1988 **Zuzana Lišková,**
N. Bydžov, Na bělidle 667
14. 1. **Petra Šebková,**
N. Bydžov, Brigádníků 871
16. 1. **Renata Kvasničková,**
N. Bydžov, U plovárny 1416
18. 1. **Jaroslav Kratochvíl,**
N. Bydžov - Lužec n. C. 233
18. 1. **Lukáš Říha,**
N. Bydžov, J. Fučíka 889
19. 1. **Pavel Doležal,**
N. Bydžov - Zábědov 102
28. 1. **Petr Macháček,**
N. Bydžov - Lužec n. C. 58
31. 1. **Martin Laifr,**
N. Bydžov - Starý Bydžov 2
5. 2. **Lukáš Tóth,**
N. Bydžov, Hermanova 307
16. 2. **Eva Slaninová,**
N. Bydžov, J. Žižky 678
16. 2. **Jakub Musil,**
N. Bydžov - Stará Skřeněř 21
17. 2. **František Měkota,**
N. Bydžov, U mlýna 1433
19. 2. **Kateřina Brázdilová,**
N. Bydžov, Brigádníků 864
26. 2. **Eva Telváková,**
N. Bydžov, Korneliova 35
28. 2. **Martina Přibylová,**
N. Bydžov, J. Žižky 672
29. 2. **Pavel Kloz,**
N. Bydžov - Skochovice 73
29. 2. **Petra Žampová,**
N. Bydžov - Sloupno 43
5. 3. **Petr Brodský,**
N. Bydžov - Starý Bydžov 166
14. 3. **Martin Špaček,**
N. Bydžov, U plovárny 1423
15. 3. **Lucie Vlášková,**
N. Bydžov, Deylova 1859
23. 3. **Michaela Talavášková,**
N. Bydžov, Hradební 1492
30. 3. **Martin Kuba,**
N. Bydžov, Husova 1166
31. 3. **Jiří Jansta,**
N. Bydžov, Fučíkova 889
8. 4. **Iveta Vobořilová,**
N. Bydžov, Sloupno 6
8. 4. **Jitka Šemberová,**
N. Bydžov, Družstevní 168
10. 4. **Kateřina Věchtová,**
N. Bydžov, U plovárny 1416
12. 4. **Petr Mařata,**
N. Bydžov, Zahradní 449
12. 4. **Jan Chlád,**
N. Bydžov, Sukova 384
14. 4. **Veronika Pozlerová,**
N. Bydžov, J. Maláta 493
18. 4. **Klára Matoušová,**
N. Bydžov, K. Gottwalda 691
19. 4. **Jaroslav Šindelář,**
N. Bydžov - Zábědov 102
22. 4. **Marek Demeter,**
N. Bydžov, ČSA 1549
23. 4. **Jakub Otruba,**
N. Bydžov, Dukelská 1397
26. 4. **Monika Šádková,**
N. Bydžov, Husova 1172
26. 4. **Ondřej Kříž,**
N. Bydžov - Sloupno 25
26. 4. **Tomáš Novotný,**
N. Bydžov, Beránkova 1580
26. 4. **Renata Česáková,**
N. Bydžov, Zahradní 444
27. 4. **František Tomášek,**
N. Bydžov, Čelakovského 621
27. 4. **Martin Moš,**
N. Bydžov, Fučíkova 854
27. 4. **Roman Maťátko,**
N. Bydžov, Revoluční 291

SŇATKY

16. 1. **Miroslav Musil,**
N. Bydžov, U plovárny 1423
Hana Machačová,
N. Bydžov, Na Švarcavě 1262
23. 1. **Zdeněk Vlášek,**
N. Bydžov - Chudonice 88
Olga Beranová,
Písek 75
30. 1. **Zdenko Telvák,**
N. Bydžov, Na Šarlejích 96
Helena Czuporiová,
Běrunice - Vlkov n. L. 34
30. 1. **Miroslav Chaloupka,**
N. Bydžov, Osecká 730
Hana Kabeláková,
Česká Kamenice 687
30. 1. **Jan Sejkora,**
Nepolisy, Luková 5
Romana Škaloudová,
N. Bydžov, Dr. J. Ezopa 1684
6. 2. **Jaroslav Malát,**
N. Bydžov - Lužec n. C. 40
Ivana Obešlová,
Vinary 95
13. 2. **Ing. Bohumír Daněk,**
Praha 7, U Studánky 5
Dagmar Rohlová,
N. Bydžov, Komenského 25
20. 2. **Bohumil Sýkora,**
N. Bydžov - Lužec n. C. 177
Ivana Tylová,
Hlušice 64
20. 2. **Petr Jágl,**
N. Bydžov, Tyršova 150
Jana Kochová,
Smidary - Červeněves 48
20. 2. **Rolf Pekař,**
Pardubice, Ohrazenická 169
Radmila Neumanová,
N. Bydžov, J. Fučíka 903
20. 2. **František Tomášek,**
N. Bydžov - Lužec n. C. 40
Eva Gombošová,
N. Bydžov, Čelakovského 621
26. 2. **Václav Pekárek,**
Radějovice 76
Štěpánka Ondráčková,
N. Bydžov - Stará Skřeněř 3
5. 3. **Jiří Janouch,**
N. Bydžov - Lužec n. C. 124
Jana Lehká,
Sloveč 124
12. 3. **Pavel Zelba,**
N. Bydžov, Bezručova 548
Iva Radochová,
Hradec Král., Selicharova 1422
12. 3. **Gabriel Ferko,**
Rožňava 1481
Monika Gažiová,
N. Bydžov, Revoluční 285
19. 3. **Milan Smeták,**
Chlumec n. C. 133/IV.
Jana Věchtová,
N. Bydžov - Vysočany 40
26. 3. **Miloslav Hloucal,**
N. Bydžov, Hradební 1478
Iveta Holá,
Hradec Král., Slez. předm. 828
26. 3. **Jiří Kořínek,**
N. Bydžov, U jatek 905
Ilona Klozová,
N. Bydžov - Lužec n. C. 86
2. 4. **Miloš Kalčík,**
N. Bydžov, čp. 705
Ilona Hlavičková,
Městec Králové 541
2. 4. **Jiří Zima,**
Mlékosrby 27
Eva Zmítková,
N. Bydžov - Sloupno 38
9. 4. **Pavel Vlášek,**
N. Bydžov, Jánská 1481
Jana Kynčlová,
N. Bydžov, Žižkova 626
15. 4. **František Drábek,**
N. Bydžov, U jatek 917
Věra Kalousová,
Hradec Král., Hrubínova 1461
16. 4. **Petr Spejchal,**
Nepolisy 223
Blanka Klozová,
N. Bydžov, K. V. Raise 192
16. 4. **Ladislav Bauer,**
N. Bydžov, Třebízského 62
Petra Divišová,
Pamětník 17
16. 4. **Dobroslav Kubišta,**
Humburky 34
Michaela Vinklářová,
N. Bydžov, Dukelská 1022
23. 4. **Bohuslav Brunclík,**
N. Bydžov, Dukelská 1092
Jana Kubecová,
Myštěves 2
23. 4. **Petr Týr,**
N. Bydžov, J. Baráka 1579
Monika Bišková,
Pardubice, Kosmonautů 241
23. 4. **Pavel Kramář,**
Bolehošť - Lipiny 2
Olga Martinková,
N. Bydžov čp. 95
23. 4. **Pavel Kraus,**
N. Bydžov, Zahradní 440
Dana Ryglová,
N. Bydžov, Nová 1941
23. 4. **Pavel Purma,**
Smidary - Křičov 15
Jana Fialová,
N. Bydžov - Zábědov 13
29. 4. **Jiří Vokál,**
N. Bydžov, Fučíkova 853
Jitka Šrejberová,
Děčín II - Nové Město 345
30. 4. **Miloš Kvaček,**
N. Bydžov, Nová 1946
Jana Švecová,
N. Bydžov, Nová 1946
30. 4. **Vladimír Roček,**
N. Bydžov, U plovárny 1427
Soňa Kecinová,
Hradec Král. - Plotiště n. L. 247

MěstNV - matrika - a Sbor pro občanské záležitosti v Novém Bydžově mají ve své evidenci svatby uzavřené v novobydžovském matričním obvodu. Z tohoto důvodu může „Sbor" blahopřát pouze při těch zlatých svatbách, které lze z příslušných zápisů v oddacích knihách vyhledat.

Osobní kronika

Manželé, kteří chtějí oslavit zlatou svatbu a byli oddáni v jiném matričním obvodu, musí tuto skutečnost našemu „Sboru" včas oznámit.

ÚMRTÍ

1. 1. **Jan Píša** 80 let
N. Bydžov, Deylova 1821
6. 1. **Marie Vondráčková** 92 let
N. Bydžov, ČSA 4
7. 1. **Eliška Loudová** 77 let
N. Bydžov, Jablonského 497
17. 1. **Ivan Beran** 44 let
N. Bydžov - Skochovice 46
20. 1. **Václav Havránek** 65 let
N. Bydžov, Fučíkova 854
23. 1. **Vlasta Šetková** 65 let
N. Bydžov, Havlíčkova 90
25. 1. **Anna Kulichová** 78 let
Chudonice 35
26. 1. **Božena Bošková** 75 let
N. Bydžov, Rudé armády 1564
26. 1. **Zdeněk Čerych** 66 let
N. Bydžov - Chudonice 168
31. 1. **Josef Kulich** 86 let
N. Bydžov - Sloupno 112
31. 1. **Marie Šafaříková** 87 let
N. Bydžov - Lužec n. C. 79
3. 2. **Jarmila Hazdrová** 51 let
N. Bydžov, Klicperova 624
12. 2. **Růžena Zahradníčková** 100 let
- nejstarší občanka našeho města - 10. 3. 1988 by se dožila 100 let
8. 2. **Božena Zemanová** 80 let
N. Bydžov, Jungmannova 1702
14. 2. **Ludmila Roudná** 76 let
N. Bydžov, Karlova 87
16. 2. **Josef Janeček JUDr.** 72 let
N. Bydžov, Jungmannova 1532
25. 2. **Emilie Skalická** 74 let
N. Bydžov - Sloupno 5
29. 2. **Jiří Tuhý** 56 let
N. Bydžov, Dukelská 978
2. 3. **Anna Hovorková** 75 let
N. Bydžov, Husova 1371
2. 3. **Karel Mádlo** 72 let
N. Bydžov - Chudonice 115
3. 3. **František Špičák** 74 let
N. Bydžov, U plovárny 1416
5. 3. **Bohumil Šoufek** 88 let
N. Bydžov - Lužec n. C. 109
9. 3. **Marie Sedlmajerová** 87 let
N. Bydžov - Chudonice 16
16. 3. **Václav Pařízek** 84 let
N. Bydžov - Starý Bydžov 82
18. 3. **Václav Smutný** 77 let
N. Bydžov - Lužec n. C. 229
18. 3. **Marie Rodovská** 85 let
N. Bydžov - Starý Bydžov 62
19. 3. **Václav Fátor** 75 let
N. Bydžov - Metličany
19. 3. **František Bendásek** 68 let
N. Bydžov, Na svépomoci 399
20. 3. **Vasil Demeter** 77 let
N. Bydžov, ČSA 1549
23. 3. **František Bílek** 71 let
N. Bydžov - Zachrašťany 55
24. 3. **Jaroslav Jiránek** 60 let
N. Bydžov - Zachrašťany 25
25. 3. **Ladislav Kunc** 68 let
N. Bydžov, Fučíkova 897
26. 3. **Karel Balíček** 74 let
N. Bydžov, Turkova 1342
4. 4. **Marie Hrušková** 86 let
N. Bydžov, Revoluční 503
6. 4. **Josef Doskočil** 88 let
N. Bydžov - Mánesova 280
9. 4. **Vladimír Holásek** 65 let
N. Bydžov - Sloupno 135
10. 4. **Anna Pořízová** 74 let
N. Bydžov - Skochovice 86
17. 4. **Jindřiška Hermanová** 61 let
N. Bydžov, Revoluční 70

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Dne 26. května se dožil v plné svěžesti 80 let Adolf KNEJFL, rodák z Nového Bydžova. Do dalších let přeje hodně zdraví a pohody manželka a dcera s rodinou

Rakovník, Dykastova 1829

Děkuji za zaslaná blahopřání k životnímu jubileu - osmdesátinám, která jsem obdržel od SPOZ a Červeného kříže i občanů našeho města.

Josef Hloušek

Děkujeme všem, kteří se přišli rozloučit s panem Jaroslavem KOŘÍNKEM, vedoucím ovocné školky, který zemřel 9. června 1988

manželka a synové s rodinami

Zpravodaj chválí

KARLA ULRYCHA z Fučíkovy ulice v Novém Bydžově a MIROSLAVA HORÁČKA z Kobylic, bývalé žáky ZŠ v ulici Karla IV a Klicperovy ulice, kteří nyní vzorně plní povinnosti jako žáci vojenského gymnázia Jana Žižky z Trocnova v Moravské Třebové. Poděkování rodičům a škole za podíl při jejich výchově poslal náčelník gymnázia Alois Výlet.

SD JEDNOTA NOVÝ BYDŽOV přijme:

DO FUNKCÍ THP

- **vedoucího referenta organizace provozu prodejen** **tř. 11**
- **vedoucí provozního střediska PVS** **tř. 11**
- **referenty provozu prodejen a PVS** **tř. 10**
- **samostatného energetika - vodohospodáře** **tř. 10**
- **samostatného referenta investiční výstavby** **tř. 10**
- **samostatného referenta výkupu - Chudonice** **tř. 9**

DO PROVOZNÍCH FUNKCÍ

- **vedoucí nákupních středisek a prodejen**
- **prodavačky a pokladní na nákupní střediska a prodejny**
- **kuchaře, kuchařky, číšníky, servírky, pomocné síly**
- **vedoucí malých provozoven veřejného stravování**
- **klempíře, pokrývače, zedníky, zámečníka, instalatéra - pro středisko údržby Nový Bydžov**
- **elektrikáře, truhláře, malíře, natěrače, zedníky, klempíře, pokrývače - pro středisko údržby Hradec Králové**

Bližší informace Vám poskytne Jednota SD Nový Bydžov, telefon 23 490

JABLONECKÉ SKLÁRNY NOVÝ BYDŽOV

za výhodných platových podmínek přijmou:

- **ženy do brusírenské výroby** (jednosměnný i dvousměnný provoz)
- **2 seřizovače** (podmínkou je vyučení v oboru strojírenském)
- **ženy na mytí lustrových ověsů** (i důchodkyně)
- **2 ženy - uklízečky** (i důchodkyně)
- **ženy na montáž svítidel**

Nástup možný ihned.

Informace podá KPÚ č. tel. 234 93.

Dovolená: u některých lidí je přídavek k celoročnímu odpočinku.

Nějaký blázen! Objel půl světa a přivezl si jenom dojmy.

HEZKOU DOVOLENOU

vaše REDAKCE

NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává Městské kulturní středisko v Novém Bydžově, nepravidelně. Odpovědný redaktor PhDr. Jiří Malina. Redakční radu řídí tajemník MěstNV Rastislav Kykal.

Adresa redakce: MěKS, Revoluční ul. 774, 504 01 Nový Bydžov, tel. 23413.

Povoleno OK ONV v Hradci Králové pod čj. 2/88. Tisknou Východočeské tiskárny n. p. v Novém Bydžově. Náklad 2 000 výtisků. Mimobydžovským zájemcům zasíláme časopis poštou po zaplacení předplatného 24 Kčs. Cena jednoho čísla 4 Kčs.

Uzávěrka příštího čísla 15. 9. 1988.